

Управління культури, національностей та релігій
обласної державної адміністрації
Навчально-методичний центр культури і туризму Прикарпаття

ПЕРВОЦВІТ

Інформаційний бюлетень

Випуск № 48

Івано-Франківськ
Місто НВ
2020

«ЛЮБОВ ЄДНАЄ НАС»

(Сценарій розважально-ігрової програми)

(На фоні ліричної мелодії).

Ведуча: Доброго дня любі друзі! Я запрошую вас на розважальну програму «Любов єднає нас», де ми поговоримо про найпрекрасніше почуття на світі «любов». З якою душевністю ми промовляємо це слово. Любов — це пісня, що ллється з глибини самої душі. Усе найкраще, що створене людством — натхненне любов'ю і було зроблено заради та в ім'я цього надзвичайного почуття — любов.

Ведучий: Ми любимо маму, тата, свою родину, друзів, любимо природу, своє місто, село, країну, ми любимо один одного.

Любов — це світло, яке здатне усунути всі перепони. Любов — це терапія, яка здатна вилікувати людину. Любов не можна ні з чим порівняти, її можна тільки відчутти.

«Любове, ти моя, безцінна!

Яка єднає нас в житті,

Люблю тебе, свій край, родину,

Нашу мальовничу Україну.

Бо в цьому сенс життя людей!»

Ведуча: І зараз ми повинні разом з вами продовжити фразу (*ведучий підходить до учасників програми, які повинні продовжити фразу*): **Любов — це:** любов — це почуття; любов — це пристрасть; любов — це казка; любов — це таємниця; любов — це сльози; любов — це щастя; любов — це вічність.

Ведучий: Слово «любов» напевно найкраще в світі, але його можна сказати по-різному. А давайте ми всі разом спробуємо разом сказати слово «любов»: ніжно, радісно, тихо, хитро, голосно.

Ведуча: «Життя неможливе,
Воно не існує,

Коли наше серце
Любові не чує!»

Ведучий: Любов не можна ні з чим порівняти, її можна тільки відчути. Хлопець своїй коханій говорить найніжніші, найкращі слова.

Саме наступний конкурс має назву «**Ніжні слова**».

Я запрошую двох учасників для конкурсу, яких викличу по іменах.

Умови конкурсу: Ваше завдання називати один одного ніжними словами по черзі, починає звичайно хлопець. Хто з вас назве більше ніжних слів, стає переможцем (наприклад: ти моя ластівочка, ти моє сонечко і т.д.).

Молодці, отож завжди в своєму житті говоріть один одному ці прекрасні ніжні слова, адже любов саме цього прагне.

Ведуча: Любов — джерело натхнення багатьох поколінь. Наступний конкурс нашої програми має назву «Мистецький».

Ваше завдання прочитати вірш: як закоханий юнак чи дівчина, як людина в старшому віці, і проспівати ці слова.

«Любов моя — це ніжний шепіт,
Це вітру подих, сонця жар,
Коли я бачу твої очі,
Я мов літаю в небесах».

(На фоні музики).

Ведучий: Про любов складають чудові вірші, казки, легенди. Сьогодні на нашій програмі ми також почуємо ці прекрасні слова.

*(Ведучий роздає тексти віршів про любов, учасникам, які присутні на програмі, які повинні їх зачитати.
Оплесками повинні вибрати кращого читця).*

1. «Якби помножити любов усіх людей,
Ту, що була, що є, що потім буде,
То буде ніч, моя ж любов — як день
Не знають ще чуття такого люди»

(Володимир Сосюра)

2. «Не закохуйся в обличчя,
Не закохуйся в вбрання,
А закохуйся в ту душу,
Що потрібна для життя».

(Богдан Ступка)

3. «Моя любове! Я перед тобою,
Бери мене в свої блаженні сни,
Лиш не зроби слухняною рабою,
Не ошукай і крил не обітни.

(Ліна Костенко)

Ведуча: Про любов пишуть та співають також пісні.

Коли ми відчуваємо подих любові, нам просто хочеться співати.

І ми також сьогодні з вами поспіваємо пісні про любов.

*(Одна половина учасників починає співати пісню,
а друга частина наступну).*

(На фоні музики).

Ведучий: Нехай у вашому житті завжди поряд буде таке прекрасне почуття, як любов, яка приходить в любов пору року. А давайте ми зараз веселими жестами зустрінемо любов в любов пору року.

Зима — тупаємо ногами:

Весна — роби клацання пальцями;

Літо — плещемо в долоні;

Осінь — тремо долонями, ніби шарудить осіннє листя:

Тож нехай любов приходить до вас в любов пору року!

Ведуча: Любов — це джерело енергії і великої сили.

Отож нехай невичерпним буде це джерело. Даруйте свою любов один одному і вона повернеться до вас сторицею.

Ведучий: Живемо поки любимо,

Нема і не може бути в житті нічого, було б сильніше,
за любов.

Любов єднає нас!!!!

«**БАРВИ ОСІННІ**»

(Сценарій дитячої ігрової програми)

Ведуча: Добрий день усім присутнім в цьому прекрасному, затишному залі. Мене звати Вікторія і я запрошую Вас на дитячу ігрову програму під назвою: «Барви осінні».

Осінь фарби готувала,
У відерця наливала.
Змішувала, чаклувала,
Потім все розфарбувала.
Придивіться, все довкола
Стало різнокольоровим!

(Звучить фонова № 02).

Конкурс № 1 «**Шикування**»

Я запрошую 12 учасників взяти участь у першому конкурсі: «Шикування», і (виходять діти (12 ч.) прошу розділитися на дві команди по 6 чоловік (створюються дві команди).

Шикування:

1. Стати по росту від більшого до меншого.
2. За кольором волосся, від темнішого до світлішого.
3. За розміром взуття від більшого до меншого.
4. За датою народження.

Щоб здоровим, сильним бути, треба нам про сум забути. Спортом треба всім займатись і частіше усміхатись! Бо усміхнена людина — Це здоров'я половина!

Ведучий: Які ж ви всі молодці і спритні. Наші оплески для вас (всі в залі аплодують).

(Звучить фонова № 03).

Конкурс № 2 «**Танцювальний**».

Ведуча: Наступний конкурс танцювальний, ви готові?

Наші танці — це спорт,
А спорт — здоровий дух і тіло.
Танцюємо всі і без клопоту
Йдемо по життю сміливо.

*(Учасники конкурсу, танцюючи в колі,
зображають представників живої природи).*

Всі стаємо в коло, я називатиму вам тварин, а ви повинні
їх відображати, домовились? Тоді почали:

— песика,
— комара,
— гордого орла,
— боягузливого зайця,
— стурбованого kota.

Ведучий: Молодці діти!

(Звучить фонова № 04).

Конкурс № 3 «Загадки».

Ведуча: А тепер час для загадок, подивимось які ви розумники *(за-читуються загадки)*.

— У садах, лісах блукає,
В жовті шати одягає,
Золотисту стелить постіль —
Жде сестрицю білу в гості.

(Осінь).

— Чарівник прийшов у ліс,
Фарби, пензлика приніс.
У діброві та садочку
Стали жовтими листочки.

(Жовтень).

— Пухнаста вата пливе кудись.
Чим вата нижче,
Тим дощик ближче.

(Хмара).

— Золота росте квітка
Під моїм віконцем
Немов стрілки стеблинка
Голова, як сонце.

(Соняшник).

— Червоний, синій, яскравий, круглий
Він красивий і пружний
Стрибає, несеться, навскач
Відгадайте це....

(М'яч).

Ведучий: Правильно! Ви справді розумники. Оплески вам! Переходимо до наступного конкурсу.

Конкурс № 4 «Спритний м'яч»

Ведуча: Ну що ж діти, ділимося на дві команди (учасники діляться на дві команди і шикуються у горизонтальну лінію). Ви маєте передати м'яч один одному над головою в одну сторону, а назад повертати м'яч через широко роставлені ноги. Готові?

(Звучить фонова № 05).

Поїхали!..

Ведучий: Молодці-молодці!!!

Конкурс № 5 «Театральний».

(Звучить фонова № 06).

Ведуча: А тепер до вашої уваги конкурс: «Театральний» (картки з завданнями).

З кожної команди мені потрібні по 3 учасники (ведуча вибирає 6 дітей). Вам видаються картки з завданням, які ви виконаєте без підготовки. Глядачі оцінюють найкраще виконання та артистичність. Почали!

Потрібно пройтися як:

- жінка з важкими сумками;
- горила по клітці;
- курка по двору;
- дівчина у вузькій спідниці на високих підборах;

- часовий, охороняє продовольчий склад;
 - дитина, тільки навчилась ходити;
- Оплески, оплески! Які ж ви всі молодці!

(Звучить фонова № 07).

Ведучий: Молодці дітки, ви були спритними, активними і дуже веселими! І всі ви нагороджуєтеся осінніми медалями (медаль у вигляді листка дерева) та солодкими гостинцями. Щиро вам дякую за вашу щирість та позитив. Ще раз наші оплески для вас... До нових зустрічей.

«СТЕЖКАМИ БІБЛІЇ»

(Ігровий конкурс для дітей віком від 7 до 14 років)

Звучить фонограма: «Клуб супер книги» (трек № 1).

Ведуча: Слава Ісусу Христу, дорогі діти. Сьогодні ми пройдемо стежками Біблії. Але для того мені потрібна і ваша допомога. Перед тим як ми відправимось у далеку дорогу візьмемо із собою тільки важливі речі — це посмішку, любов у серці, і молитву, тому прошу всіх вас встати і помолитися.

В ім'я Отця і Сина і Духа Святого. Царю Небесний Утішителю або Ангелку мій.... Тепер ми готові, але нас на дорозі чекає багато перешкод і багато цікавого.

ЗАВДАННЯ № 1. «Запитання-відповідь».

Правила: По-черзі ведучий задає запитання кожному з учасників, хто відповідає правильно той стає на правий бік, а хто не правильно той на лівий бік. Читаємо запитання до того часу поки всі діти не дадуть відповідь або якщо є багато дітей то до того часу щоб у обох командах було порівну до 5-ти дітей. **Легкі запитання:**

1. Хто є Творцем усього? (БОГ)
2. Як звали матір Ісуса? (Марія)
3. Як звали перших людей на землі? (Адам і Єва).
4. Як звали батьків Марії? (Анна і Йоаким).
5. Де народився Ісус Христос? (У Вифлеємі).
6. Яку першу людину створив Бог? (Адама)
7. Хто судив Ісуса Христа? (Понтій Пилат).
8. Кого люди відпустили замість Ісуса Христа? (Варавву)
9. Сформулювати 5-ту заповідь?
10. У якому місті Ісус зробив перше чудо? (У Кані Галілейській).

Важкі запитання:

1. Яке Євангелія починається словами: «Споконвіку було Слово...» (від Івана)
 2. Хто позичив Ісусові гріб? (Иосиф з Ариматеї)
 3. Хто виліз на дерево щоб побачити Ісуса? (Закхей)
 4. Назва першої книги Біблії? (Буття).
 5. На якій горі Бог дав Десять заповідей? (Синай).
 6. На що перетворилась жінка Лота? (На соляний стовп)
 7. Дружина Ісаака? (Ревека).
 8. Скільки кар Бог послав на Єгипет? (10).
 9. Фарисей, який приходив до Ісуса вночі? (Никодим).
 10. Ім'я цариці, яка врятувала Ізраїльський народ? (Естер).
- Так у нас сформувалися дві команди, і ми переходимо до другого завдання.

ЗАВДАННЯ № 2 «Біблія у головоломках».

Правила: кожній команді роздаємо у мішечку розібрані пазли, за командою кожна з команд повинна зібрати малюнок із пазлів, котра команда першою виконує завдання і переможе. Після того команда повинна розповісти, що зображено на малюнок і трішки розповісти про дану історію.

(Під час гри звучить музика «Горобчик» (Трек №2)).

Роздатковий матеріал: пазли на релігійну тему. *(Можна Біблійні історії або історії Ісуса).*

ЗАВДАННЯ № 3 «Правда-неправда».

«Тому, відкинувши брехню, говоріть кожен правду ближньому своєму...» (Еф. 4, 25). У нас є дві команди. Всі стають у центрі, а з обох боків стоять два крісла з написами «Правда», «Неправда». Ведучий зачитує текст. Гравець якої команди швидше займе правильне крісло, цій команді зараховується 1 бал. Переможе та команда, яка отримає більшу кількість балів. За кожну правильну відповідь учасники гри отримують цукерку.

Ведучий зачитує: «Одного разу зустрілись...»

1. Ісус Христос і Цар Давид (-)
2. Адам і Єва (+)

3. Марія і Єлизавета (+)
4. Марія Магдалина і Ісус (+)
5. Марта і Лазар (+)
6. Адам і Мойсей (-)
7. Іван Христитель і Ісус (+)
8. Понтій Пилат і Ісус (+)
9. Ной з Пилатом (-)
10. Матір Божа і апостол Іван (+)

Молодці. В цьому конкурсі перемогла команда ... (Невеличкі подарунки на християнську тематику).

(Роздрукувати дод. № 1)

ЗАВДАННЯ № 4 Весела пісня руханка.

(Під пісню «Я візьму із неба краплину» аніматор-ведуча показує рухи, всі повторюють. (Трек № 3)).

Я візьму з неба любові краплину,
 І на землю її принесу (2 р.)
 І буде світить, світить, світить
 І буде світить любов моя. (2 р.)
 Та візьми з неба любові краплину,
 І на землю її принесу (2 р.)
 І буде світить, світить, світить
 І буде світить любов твоя. (2 р.)
 Ми візьмем з неба любові краплину,
 І на землю її принесу (2 р.)
 І буде світить, світить, світить.
 І буде світить любов Христа. (2 р.)

ЗАВДАННЯ № 5 «Нойв Ковчег».

Команди залишаються на місці.

Ведуча: Всі ми знаємо що Ной побудував ковчег у який мав взяти кожної тварі по парі. Але серед них були три цікаві тваринки це СЛОН, МИША, ТИГР. Всі ми знаємо що слон перемагає тигра, тигр — мишу, а миша-слона. Тому команда повинна домовитися, якого звіра вони будуть показувати всі учасники (*звуки звірів*) (*показати слон-турум рука вгору, тигр — grrrrr напівприсядки, миша — пі-пі-пі присівши повністю*),

по команді 1, 2, 3 почали, з обох сторін команди показують тваринку.

Молодці. Перемагає....

Ведучий: Всі діти об'єднуються і сідають у коло або в ряд.

ЗАВДАННЯ № 6 «Небо, Земля, Вода, Вогонь».

(Діти стають у півколо. Ведучий спочатку розповідає про створення світу, про створення неба, землі, заохочує дітей до розповіді, а після цього пояснює правила даної гри):

НЕБО — руки вгору, ЗЕМЛЯ — руки на пояс, ВОДА — руки вниз, ВОГОНЬ — руки вгору і кружляють навколо себе. Ведучий робить неправильно, щоб заплутати дітей. Хто помилився той вибуває з гри.

ЗАВДАННЯ № 6 «Ланцюг миру».

Правила: Всі учасники беруться за руки і під мелодію («Діти. Боже, дякують тобі» Трек № 4) повторюють рухи, за аніматором.

Ведуча: Гра є гра, як і у кожній грі сьогодні у нас є переможці і переможені. І неважливо, кому більше поталанило чи пофортунило. Головне, що сьогодні зустрілись ті, кого об'єднує любов до Біблії, я щиро дякую всім, що ви пройшли із нами стежками Біблії, як ви бачите вона не завжди є легкою, але завжди з доброю посмішкою і любов'ю в серці.

«ГАРНА Я»

*(Жартівлива ігрова програма
(побудована на імпровізації для дітей
будь-якої вікової категорії)*

(Звучить музика виходить ведуча).

Ведуча: Доброго дня! Раді вітати вас в нашому залі, я дуже мрію з вами всіма познайомитися. Давайте на «три-чотири» кожен з присутніх голосно та виразно крикнемо своє ім'я.

«Три-чотири» (кожен гравець голосно називає своє ім'я).

Сьогодні я пропоную вашій увазі цікавий, жартівливий та нетрадиційний конкурс краси. Для цього мені потрібно 5 дівчат з залу. *(Вибираємо 5 різноманітних цікавих, комунікабельних учасників).*

Ведучий: Отож учасники в нас є, давайте привітаємо їх аплодисментами та познайомимося з ними і прикріпимо булавками їм емблемки. *(Знайомство з дівчатами).*

Ведуча: Ось тут позаду вас ви бачите великий мішок, в якому є для вас цікаві речі гардеробу. Для кожної дівчини участь в конкурсі краси — дуже важлива в житті. Але до звичайних традиційних конкурсів ми готуємося місяцями, а в нашому конкурсі краси ми все робимо на ходу. Тож на рахунок три-чотири підбігаємо до мішка та обираємо для себе образ красуні.

(Звучить музика учасники на швидкість одягаються).

Ведучий: Тепер ми гордо можемо оголосити відкриття конкурсу краси «Гарна Я». Підтримаємо конкурсанток оплесками. А тепер коли ви готові боротися за титул «Гарна Я — 2019», ознайомлю вас із завданнями нашої ігрової програми. Зараз в нас, так як і в традиційному конкурсі краси буде дефіле. Це має бути дуже яскраве та ефектне, жартівливе дефіле.

Та не забуваймо, що конкурс впливатиме на оцінку журі, а журі у нас — всі присутні в залі. Ви, дівчата, готові, щоб показати свої модерні костюми ?

(Звучить музика, ведуча оголошує конкурсантик по черзі і вони проходяться по сцені).

Ведуча: Привітаємо дівчат оплесками, переходимо до наступного конкурсу.

В кожному конкурсі краси є запитання на логіку, або завдання і в нас також є для вас щось подібне. Не забуваймо, що не прості завдання, а з перчинкою, над якими потрібно добре подумати. Тому не спішимо відповідати, а спершу думаємо.

І запитання до учасниці номер 1: «Під яким кущем сидить заєць під час дощу?» *(під мокрим).*

Ведучий: Учасниця номер 2: Ви сидите в літаку попереду — кінь, а позаду — автомобіль, де ви сидите? *(на каруселі)*

Учасниця номер 3: Що має голову, а немає розуму? *(Часник, цибуля).*

Учасниця номер 4: Якою рукою краще розмішувати чай? *(чай краще розмішувати ложкою).*

Учасниця номер 5: Яка жива істота може легко поміняти голову? *(Воша).*

Ведуча: Молодці дівчата, думаю, вони заслужили гучних оплесків, а ми продовжуємо. У всіх конкурсах краси є звичайно конкурс талантів або кулінарні конкурси — це все вже залежить від настрою режисера. Ми конкурс талантів розділили на два етапи: індивідуальний і загальний .

Зараз я кожному із вас буду давати жартівливі завдання, які ви маєте виконати. Таким чином ми вас перевіримо, на спритність, жартівливість та артистичність

Перше завдання для учасниці під номером 1— *Показати цікаво та ефектно дитину, яка прийшла в магазин з мамою і їй дуже, ну дуже сподобалась іграшка, а мама сказала що не купить. (Учасниця виконує завдання).*

Ведучий: Завдання для учасниці під номером 2 — зробити компліменти п'ятьом людям з залу. Але компліменти мають бути з порівняннями, наприклад: у вас такі уста, як маків цвіт, очі, як волошки і так далі. *(Учасниця виконує завдання).*

Ведуча: Завдання — для учасниці під номером 3 — провести танцювальний флешмоб з людьми з залу.

(Лунає музика всі піднімаються та повторюють за ведучим рухи і так три пісні).

Ведучий: Завдання для учасниці під номером 4 — Проявити себе та показати свою комунікабельність, як продавець, продати якусь річ.

(Річ дає ведучий, учасниця виконує завдання).

Ведуча: Завдання для учасниці під номером 5 — конкурс на акторську майстерність, уявіть, що ви дуже щасливі і привітні ідете вулицею, до всіх вітаєтесь, усміхаєтесь, і потім в кінці маєте виголосити побажання для всіх. *(Учасниця виконує завдання).*

Ведучий: Ви молодці, а зараз я пропоную другий тур творчого конкурсу, танцювальний, але не простий, так як наш конкурс краси не звичайний. Пояснюю правила танцювального конкурсу, лунає музика, ми танцюємо окремими частинами тіла, найперше танцюєте тільки ногами, отож 1,2,3 почали (танцюють).

А зараз ми танцюємо тільки руками {танцюють руками}.

На завершення ми танцюємо мімікою свого обличчя.

(Звучить музика та учасники танцюють мімікою обличчя).

Ведуча: І от прийшов цей святковий момент визначати переможницю нашого імпровізаційного конкурсу «Гарна Я — 2019».

За аплодисментами визначаємо переможницю та нагороджуємо її короною та стрічкою.)

Ведучий: А зараз пропоную роздати всім кульки на рахунок 1, 2, 3 надуваємо їх, на рахунок 1, 2, 3 пробиваємо. Таким святковим феєрверком вітаємо переможницю та всіх учасниць. Дякуємо вам за увагу, до нових зустрічей.

Посміхайтесь, бо сміх продовжує життя!

СЦЕНАРІЙ
«ШОУ ПАЛЮШОК»

*(Звучить фонова музика. На сцену виходить дочка і мама.
Лунає телефонний дзвінок).*

Мама: Альо! Доброго дня! Приїдете... Добре, чекаємо. Що вам приготувати? Палюшки! Так, так звичайно. Добре. Чекаємо вас з нетерпінням.

Дочка: Хто там, мамо, дзвонив до вас?

Мама: Свати!

Дочка: Які?

Мама: Твої. Швидко на кухню, треба обід готувати. Палюшок хочуть.

Дочка: Ще чого забagli. А голубці не підуть?

Мама: Не підуть. О, Боже, як тоті палюшки готують?

Дочка: Я не знаю...

Мама: А що ти знаєш?

Дочка: Я нічого, а вуйко гугл все знає.

(Дочка шукає рецепт палюшок в інтернеті).

Мама: Та з чого ж ті палюшки роблять. Я маю картоплю, сир, сметану...

Дочка: Мамо, у палюшки сир не дають.

Мама: Ми додамо, бо у нас коза доїться. Нічого у нас не вийде, треба куму і сусідок покликати.

(Мама телефонує до куми і сусідок).

Мама: Кума! Альо! Ти де?

Кума: Та в сусідки я. Що сі стало?

Мама: Та біда у нас, ой у нас така біда.

Кума: Та кажи, що таке? Хтось вмер?

Мама: Ти що здурила. Ні! До мене свати приїдуть нині!

Кума: Нарешті дочекалася, та це ж щастя яке. А то твоя дочка засиділася в дівках. Певно, свататися їдуть.

Мама: Не знаю, чого вони їдуть, мені все одно, але я маю палюшки зробити, а у мене ніяк не виходить.

Кума: Нічого ми зараз прийдемо тобі й допоможемо.

(Звучить весела мелодія, приходять кума з сусідками).

Мама: Ой дівчатонька любі. Допоможіть мені. Я вас благаю.

Сусідка 1: Без проблем, поборемо ми ті палюшки.

Кума: Основним інгредієнтом палюшок є картопля.

Сусідка 2: Дівчата, а яка робота без пісні. Давайте заспіваємо, настроїм і апетит нагуляємо.

Я картоплі наварю, натушу, насмажу,
Напечу і напряду, ще й лемічку зважу.
Палянички я спечу на смачній олії,
Із картоплею зварю палюшечки білі.

Приспів:

Ой, гоп гопака я вдалася така -
І ділечко поробить, і їстоньки наварить,
Ой, гоп гопака, я вдалася така -
І родиноньку зібрать, і весело погулять.

Мама: Давайте до роботи, скільки можна вже ляди точити. Давайте палюшки робити.

Сусідка 2: Для палюшок нам потрібно назбирати картоплі. В цьому нам потрібно допомогти. Запрошуємо 5 газдів або газдинь, які підуть у півницю, принесуть нам звідти бульби, аби ми мали роботу.

Гра «**Викоти бульбу з півниці**».

(Усім учасникам — гостям на пояс вішається друшляк, на підлогу ставиться бульба, гравець повинен розхитати друшляк і штовхати ним бульбу до кінцевої точки).

Мама: Ой, яка радість, ми маємо вже мандибурочку, треба готувати палюшечки.

Сусідка 1: А ми вже так втомилися, може би нам допомогли добрі люди готувати ті палюшки!

Дочка: Може зіграємо з ними гру «Парим, жарим, варим». Для цієї гри нам потрібно по 4 учасники для 2-х команд. Учасникам потрібно відтворити процеси приготування палюшок.

1-й учасник повинен почистити картоплю;

2-й натерти картоплю на терці;

3-й замісити тісто на палюшки;

4-й почистити і нарізати цибулі для зажарки;

Котра команда виконає завдання першою, та стане переможцем.

Гра «**Парим, жарим, варим**»

Кума: А поки ви готуєте палюшки, ми про них заспіваємо.

ПІСНЯ

Ой, мій милий палюшечок хоче,

Ой, мій милий палюшечок хоче.

Навари, милая, навари, милая,

Навари, у-ха-ха, моя чорнобривая!

Та й дров же нема, милий мій, миленький,

Та й дров же немає, голуб мій сизенький!

Нарубай, милая, нарубай, милая,

Нарубай, у-ха-ха, моя чорнобривая!

Та й сили ж нема, милий мій, миленький,

Та й сили ж немає, голуб мій миленький!

Помирай, милая, помирай, милая,

Помирай, у-ха-ха, моя чорнобривая!

А з ким будеш доживати, милий мій, миленький?

Так з ким будеш доживати, голуб мій сизенький?

Із кумов, милая, із кумов, милая,

Із кумов, у-ха-ха, моя чорнобривая!

Так підем же додому, милий мій, миленький,

Палюшечок наварю, голуб мій сизенький!

Не балуй, милая, не балуй, милая,

Не балуй, у-ха-ха, моя чорнобривая!

Мама: Ой, які гарні палюшечки, піду їх варити. Ходи із мною, вдвох цікавіше буде.

(Виходять мама з сусідкою варити палюшки)

Дочка: А ви чули анекдот про палюшки.

Кума: Ні! Розкажи.

Дочка: Наробила теща палюшок і пригощає ними зятя. Зять наколить на виделку одну палюшку і з'їсть, а теща — дві, зять — дві, а теща — три, зять — три, а теща — чотири... і давиться. Каже зятю: поплескай мене. А він: браво, мамо, браво!

(Кума і сусідки сміються).

(Заходить мама з сусідкою з палюшками)

Мама: Ось і готові наші палюшечки.

Сусідка 1: А давайте запросимо до нас три учасники для гри «Палюшкопоїдач».

Мама: Нам потрібно три учасника для цієї гри.

(Вибрали учасників).

Мама: Умови гри такі, хто протягом однієї хвилини з'їсть більше палюшок.

Гра «Палюшкопоїдач».

(Звучить весела мелодія).

Мама: Ой, які ті палюшки смачні, *(під час гри)*

Мама: Що ви на мене так дивитесь. Взагалі то, я їх не їм. Я за фігурою слідкую.

Кума: Ой кума, по тобі і не скажеш.

Сусідка 2: Ой, а давайте трохи остудимо ті палюшки, вони такі гарячі.

Гра «Гарячі палюшки».

(Грає музика, в коло стають всі гравці, один тримає макітру з палюшками. Учасники швидко починають передавати макітру один одному.

Потім музика зупиняється. Гравець, у якого залишаються в руках макітра, їсть палюшку і вибуває з гри).

Дочка: Мамо, з тими сватами ми забули обійти наше господарство, кури негодовані, корова не пила

Гра про курчатко Пі.

(Вибираємо когось із присутніх, щоб був курчатком, інші курочками, півниками, собачками, котиками, вівцями, індіками, горобчиками, козами, коровами).

Пісенька про курчатко Пі.

Курчатко, що звалося Пі,
Любить співати пісні,
Курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі,
курчатко пі, курчатко пі...
Курочка каже: ко,
Любить клювати зерно,
Курочка ко, курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі,
курчатко пі, курчатко пі.
Півник кукуріку,
Я танцювать люблю,
Кукуріку, курочка ко, курчатко пі,
курчатко пі, курчатко пі,
курчатко пі, курчатко пі.

Індик каже: глю,
Пишатись я люблю,
Індик глю-глю, півень кукуріку, курочка ко, курчатко пі,
курчатко пі, курчатко пі.

Горобчик каже: цвінь, співає: цвінь-цвірінь,
Горобчик цвінь, індик глюглю, півень кукуріку,
курочка ко, курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі,
курчатко пі.

А котик каже: няв
ранком пісню співав,

А котик няв, горобчик цвінь, індик глю-глю,
півень кукуріку, курочка ко,
курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі.

Собачка каже: гав, хвостиком махав.

Собачка гав, а котик няв, горобчик цвінь, індик глю-глю,
півень кукуріку, курочка ко,
курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі.

Вівця співає: бе, вона гука тебе,

Вівця бе-бе, собачка гав, а котик няв, горобчик цвінь,

індик глю-глю, кукуріку,
курочка ко, курчатко пі, курчатко пі.
Коза співає: ме-ме і весело живе,
Коза ме-ме, вівця бе-бе, собачка гав, а котик няв,
горобчик цвінь,
індик глю-глю, кукуріку, курочка ко, курчатко пі,
курчатко пі.
Корова каже: му, у полі я живу,
Корова му, коза ме-ме, вівця бе-бе, собачка гав, а
котик няв, горобчик цвінь,
індик глю-глю, кукуріку, курочка ко, курчатко пі, курчатко пі.
Курчатко, що звалося Пі,
Любить співати пісні,
Курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі,
курчатко пі, курчатко пі, курчатко пі.

Мама: Як я втомилася, можна вже і відпочити.

Дочка: Мамо, як відпочити, у нас гості голодні.

Сусідка 1: Йой, гості любі, будемо вас частувати.

Ой, вставали ми всі раненько, картоплю зварили,

До обіду палюшки з картоплі зліпили.

Наварили палюшок для гостей хороших,

Не жаліли силюшки, не жаліла грошей,

їжте, їжте палюшки, гості наші любі,

Вони трохи гаряченькі — не попечіть губи..

1: В череп'яну макітерку я їх положила,

Олійкою з цибулькою добре помастила.

2: Їжте, їжте, любі гості, рахувать не станем.

Може, комусь буде мало — ми іще добавим.

(Пригощаємо гостей палюшками під народну мелодію).

Галина ФЕРНЮК,
Любов ЮРЧУК

«ОСІННЯ СИМФОНІЯ»

(Сценарій молодіжної конкурсної-ігрової програми)

Дівчата виходять під музику «Шкільна пора».

Музичний супровід.

Люба: Доброго дня шановні друзі.

Галя: Дорогі гості, учасники, журі.

Разом: Ми раді вітати вас!!!

Люба: На обласному конкурсі організаторів дозвілля дітей та молоді.

Галя: Осінь-це не тільки чарівна, а й неповторна пора.

Люба: Тож коли ми починаємо святкувати, здається сама природа спонукає зібратися у теплому, дружньому товаристві.

Галя: У товаристві людей, котрі дарують тепло і увагу, а також приємне спілкування. І нам потрібно зробити так, щоб святкова аура, святковий настрій, огорнув всіх нас.

Люба: Тож починаємо святкувати. На наш конкурс завітало багато гостей. І так привітаємо оплесками наше журі.

(Галя несе подарунки — фруктову корзину журі та солодоці глядачам).

Ой, які гарненькі яблука червоненькі та пахучі, так і кортить їх з'їсти. А груші, виноград. Чим тільки не порадувала нас осінь.

Здоров'я вам із дзвінкої криниці,

Рум'янців від калини

Щоб були ви всі гарні

Кожної днини.

Осінь у вічі синім берегом грядить

В сад рожеву айстру кличе,

І метеликом летить,

І поволі осінь тане, сріблястий почувши звук

І симфонія осіння дзвінко падає на брук.

Галя: А знаєш, Люба, які тепер поширені імена?

Люба: Які?

Галя: Назар, Любомир, Роман, Ірина, Тетяна ...

Люба: У залі є присутні з такими іменами... І всі вони отримують солодкі подарунки з сюрпризом (чупа-чупс).

Галя: А тепер я попрошу підійти до нас тих, хто отримав чупа-чупс в оранжевій обгортці — це буде одна команда і тих хто отримав чупа-чупс у синій обгортці — це буде друга команда.

Люба: Отже у нас автоматично сформувались дві команди, які допоможуть нам провести перший конкурс у нашій розважальній програмі.

Галя: І так перша команда буде називатись «Бізнесмени». Друга команда — «Обана». З вас гучні оплески, з нас веселі конкурси.

Люба: Ну що ж, пояснюємо умови конкурсу, який називається «Мужчина моєї мрії». Двоє мужчин тримають натягнутий шнурок, один мужчина розвішує «білизну», решта учасників танцюють з воланами під пісню...

Атрибути: 2 мішки із білизнаю; 40 прищепок; 2 катушки шнурка.

Галя: Перемагає та команда, яка швидше та якісніше розвісить білизну, а коли закінчує вигукує свій девіз — команда «Бізнесмени»:

Бізнесмени ми хороші

Любим ми великі гроші — команда «Обана»:

Ми команда «Обана»

Всім учасникам хвала.

Люба: Дякуємо вам за участь у нашому конкурсі. Всі учасники були супер- активні і в подарунок даємо вам солодкі конфетки та надувні кульки.

Галя: Але для вас є ще одне завдання. Надувну кульку віддайте тому, хто з глядачів вам найбільше сподобався.

Люба: Хто отримав надувну кульку червоного кольору — прошу до мене в команду.

Галя: Хто отримав надувну кульку синього кольору — прошу до мене в команду.

Люба: Ваші кульки незвичайні. У них в середині знаходиться інформація, що вас чекає протягом дня.

(Учасники проколють кульки і читають побажання).

Галя: Що вас сьогодні чекає, ми дізналися. Але на нас чекає другий конкурс під назвою «Селфі з перевтіленням».

Атрибути: чоботи, сорочка, шарф, окуляри, два м'ячики, штани, капелюх.

Люба: Для вас ми підготували однакову кількість одягу у двох мішках. Ваше завдання — одягнути весь одяг на себе, хто як вважає за потрібне, піти в зал, обрати партнера — привітати його поцілунком і зробити умовне селфі. Повернутися, зняти одяг, передати естафету, тобто м'ячик, наступному учаснику. Перемагає та команда, яка скоріше виконає завдання. І не забуваємо оплесками підтримувати наших учасників.

(Підсумки. Нагородження учасників).

Галя: Оголошуємо третій конкурс. Який має назву «Танцювальний».

(Галя іде в зал, роздає глядачам волани зроблені із одноразових пакетів.

Хто отримав волан — бере участь у конкурсі).

(Пояснення умов конкурсу).

(Звучить мелодія: «Гуцулка» — танцюємо гуцулку.

«Самба» — рухи самби. «Ламбада» — рухи ламбади. «Летка-єнка» — рухи).

(Всі ці рухи Галя та Люба показують своїм учасникам.

І протягом конкурсу їм теж допомагають.

Мелодії звучать у хаотичному порядку. Всі танцюють.

Переможців у цьому конкурсі немає. Всі отримують солодкі подарунки).

Люба: І на такій веселій та танцювальній ноті ми закінчуємо нашу ігрову програму.

Галя: Дякуємо всім нашим командам за участь. Ви молодці. Бути переможцем можна і не отримавши перше місце.

Разом: До нових зустрічей!

«ДЖАСТ-РЕЛАКС»

(Молодіжно-розважальна програма)

Ведучий: Усі ми знаємо, що за релігійною теорією Єва була зроблена з ребра Адама, але якщо поглянути на теперішніх дівчат то вони бізнес вумен, і деректори шкіл і навіть депутати, тому я сьогодні хочу вирішити це питання хто все ж таки розумніший чоловік чи жінка. *(Шукаємо двох учасників).*

Перше запитання задаємо дівчині:

1. Столиця Франції? **(Париж).**
2. В якому році був прийнятий Емський указ? **(1863 р.)**
3. Який указ був прийнятий у 1863? **(Емський).**
4. Складіть поговірку з таких слів **(радіатор, ложка, пустеля, безумна краля).**
5. Аналогічно **(робота, вовк, ліс, не побіжить).**
6. Розкажіть у двох словах закон Ома **(це твердження про пропорційність сили струму в провіднику прикладній напрузі!).**

«Перемагає дружба» — відсилаючись на цей інтерактив запрошуємо підтримати наших учасників, хлопців підтримують хлопці і дівчат підтримують дівчата аналогічно, формуються дві команди.

Отже сформовані дві команди. Вибираються два капітани команд, придумуються назви, оголошується танцювальний батл, капітани команд стають попереду своїх учасників і під музику танцюють, учасники повторюють за капітаном рухи, і так має бути 3 раунди.

Після першого музичного треку капітани команд міняються, тобто хлопець стає перед дівчатами, а дівчина перед

хлопцями, завдання капітанів танцювати так, щоб учасники команди противника не могла досконало повторити.

Вирішують перемогу глядачі методом гучності аплодисментів, капітан переможець стає перед всіма учасниками лицем до глядачів і танцює танець «КАПІТАНА ПЕРЕМОЖЦЯ».

Завершення масове і феєричне — всі отримують гарний настрій, а капітани подарунки і діляться зі своїми командами солодощами!

«СКАРБИ ЧАРІВНОЇ ТОРБИНИ»

*(Сценарій розважально-ігрової програми
для дітей середнього шкільного віку)*

(Звучить лірична мелодія)

Ведуча: Знати свій народ — це знати мамину пісню, що посіяла в душу дитини зернятка, котрі зійшовши виростили в добро, любов, ласку, це знати батьківську хату, стежина від якої веде у великий світ. Живемо ми з вами в мальовничій країні, яка називається

Діти: Україна!

Ведуча: А що таке Україна?

Діти:

Ведуча: Це рідна солов'їна мова, вишитий рушник, українська пісня, традиції і звичаї нашого народу. Ми хочемо, щоб і надалі лунала українська пісня, дзвеніла рідна мова аби ви ніколи не цуралися національного спадку, який був виплеканий протягом століть українським народом. Тож саме цій темі присвячена наша програма.

Але перше я вам розкажу тихенько

Про свою куму Одарку — дуже веселеньку.

За високими горами,

За квітучими садами,

Біля гаю, як годиться,

Живуть дві куми — сестриці.

Люблять всі до них ходити,

З ними бесіду водити.

Посідають біля хати

І всі просять щось сказати...

І неначе з диво-скрині

Ллються речі дивні-дивні.
То бувальщина давненька,
То весела побрехенька.

(Звучить українська народна мелодія.

На її фоні заходить Кума і несе на плечах чарівну торбину).

- 1 Кума:** Кумо, що в тебе за міх ?
Не мішок, а чистий сміх!
Весь в латках, нема пуття...
Кинь його ти на сміття.
- 2 Кума:** Все б вам, Кумо, викидати,
А добро куди збирати?
В мене є у цій торбині
Речі різні, старовинні.
- 1 Кума:** То ви, Кумо, пошукайте,
У торбині щось знайдіть
Все до ладу поскладайте,
Розкажіть і покажіть.
- 2 Кума:** Ой, справді, ця торбина —
В хаті справжня господиня
Є в ній ігри і розваги,
Все вартує це поваги.
- 1 Кума:** Бо воно українське все —
Мудрість, радість і кмітливість
Із собою нам несе!
- 2 Кума:** В торбі цій є річ чарівна,
Одягнеш і ти — царівна!
- 1 Кума** *(витягає хустку, приміряє на плечі):*
Грає барвами, вся в квітах,
Тепла, наче сонце влітку
Будень, свято чи гостина
Сяє барвами —

Діти: Хустина!

- 1 Кума:** Хустка сьогодні — це оберіг жіночої вроди. Прикрашає, та ще й гратись дозволяє. Тож запрошуємо вас, діти, на гру:

(Гра «Весела хустина». **Реквізити до гри:** Кулька надувна — 2 шт, хустка велика — 1 шт., хустка мала — 2 шт.)
(Під мелодію української польки діти передають кульку, перев'язану хусткою). Як тільки музика стихає, дитина, в руках якої залишилася «весела хустина», говорить скоромовку: Я не панна, я господиня, у мене хусток повна скриня.

1 Кума: Молодці, погрались, ще й скоромовку вивчили.

2 Кума: Є ще в чарівній торбині
Речі дуже, дуже цінні.
В кожній хаті оберіг —
Це український наш

Діти: Рушник!

*(Кума витягає з торбини рушник.
Другий рушник розстелений на столі)*

2 Кума: А зараз, діти, ми пограємось у **гру «Струмочок»**. У цю гру грались ще наші прабабусі. Але для початку вивчимо примовляння:

«Рушник до рушничка —
Розв'язати хочу
Тече річка-невеличка
Річку перескочу».

Умови гри: з двох рушників робимо ворота, гравці стають один за одним парами, беруться за руки і тримають високо над головою. Робиться коридор. Гравець, якому пара не дісталася, йде до витоків потічка і проходячи коридором шукає собі пару і проходить під зчепленими руками веде за собою того, кого вибрав. Так Струмочок рухається. **2 асистенти, тримаючи рушники, як ворота, примовляють:**

«Рушничок до рушничка,
Розв'язати хочу.
Тече річка невеличка —
Річку перескочу».

(Реквізити до гри: вишитий рушник — 2 шт.)

2 Кума: Молодці, діти.

1 Кума: А це, діти, що за гостя у торбині?

Радість кожної газдині.
Пампухи, вареники чи мак
Любить з неї їсти всяк!
Як же зветься гостя хитра?
Здогадалися?

Діти: Макітра!

1 Кума: І зараз ми з вами проведемо **конкурс «Шалений пампук»**.

Хід гри: ділимо дітей на дві команди. Навпроти кожної команди стоїть макітра з пампухами. Необхідно за допомогою дерев'яної ложки перенести пампухи (по-одному) в порожню макітру. Переможе та команда, яка швидше наповнить порожню макітру пампухами. **Реквізити:** пампухи, макітра — 4 шт., ложки дерев'яні — 2 шт.

2 Кума: Народна кухня — це така ж культурна спадщина українського народу, як мова, література чи мистецтво. Українська кухня складалася протягом віків і славилася своїми смачними стравами. А які страви української кухні знаєте ви, діти?

Діти:

1 Кума: Є у чарівній торбині
Цей глиняний горщик.
В нім варилась каша славна
І вкраїнський борщик!

2 Кума: Діти, а ви знаєте, як варити український борщ? Які потрібно для нього овочі?

Діти:

1 Кума: От ми зараз з вами і наваримо борщику. Тож наступна наша гра називається **«Навари борщику»**.

Хід гри: обираємо дві команди. На столі, навпроти кожної команди стоять порожні кошики. Біля кожної команди стоять асистенти з повними кошиками овочів. Вони передають по-одному овочу учаснику команди, який змієюкою передає овоч далі кожному учаснику з рук в руки. Перемагає та команда, яка швидше наповнить кошик).

Реквізити: Кошик — 4 шт.
Картопля — 2 шт.
Морква — 2 шт.

Цибуля — 2 шт.

Буряк — 2 шт.

1 Кума: Ну що ж... Борщику ми наварили, тепер можна і поспівати. Я знаю таку українську пісню, що розімнеться навіть язик. Діти, а ви співати вмієте?

Діти:

1 Кума: Наша чарівна торбина багата на всілякі музикальності. І зараз ми з торбини дістанемо музичні інструменти і створимо оркестр.

(**Запрошуємо дітей і роздаємо інструменти:** дерев'яні ложки — 2 шт, банка з крупою — 1 шт., копістка — 1 шт., маглівниця — 1 шт., покришка — 1 шт, макогін — 1 шт.).

А тепер **завдання для хору:** Ми з кумою співаємо пісню. Після кожного куплету хор співає «Гей!» Приспів співаємо разом, а наш оркестр відбиває ритм. Ну що музики готові? Почали. **Пісня «Як служив я в пана».**

От і підійшла до завершення наша зустріч. Ми наспівались, борщу наварили ще й гарно відпочили. А на наступний раз ми з Кумою на піцу з вами підемо. Підемо?

Діти:

1 Кума: Тоді ми з нетерпінням чекатимемо вас наступного разу!
До зустрічі!

«ТУРИСТИЧНИЙ ТРАНСФЕР КРАЇНАМИ»

(Пізнавально-розважальна програма для молоді)

(Грає фонова музика 1).

Ведуча: Вступ. Для людини яка ніколи не подорожувала, всяке нове місце, відмінне від рідного дому, має заманливий вигляд. Якщо говорити про любов, найбільше радості і втіхи нам приносять наші подорожі. В дорозі можна забути всяке горе, відігнати смуток. Туризм це найстародавніша ЗД бродилка, з повноцінним аудіо відео та сенсорним ефектом. Тож запрошу Вас у цікаву подорож світом на 25 хвилин!

(Грає фонова музика 2 протягом розмови).

Ведуча: Для того щоб розігрітись перед мандрівкою пропоную разом зі мною зіграти веселу руханку яка називається «**Мисливці за туристичними словами**»

Умови руханки: Я читаю слова, що пов'язані з подорожами та туризмом, у той час глядачі які сидять у залі тупають ногами, як тільки я прочитаю слово, що пов'язане з туризмом учасники перестають тупати ногами, натомість плескають в долоні.

Наприклад: сонце, диван, зошит, комбайн, тюльпан, валіза (оплески, бо валіза стосується мандрівок)

Слова для розминки: *соняшник, рушник, машина, ковдра, книга, туристичний рюкзак, ромашка, собака, кішка, компас, мороз, тюльпан, мрія, підлога, похід, нарцис, роза вітрів, розетка, ягода, гриб, молоко, путівка.*

Ведучий: Дякую за гру, оплески для вас і мандруємо далі по країнах і наступна наша зупинка називається «**Скарби світу**», але перед тим як зіграти наступну гру попрошу людей, які

отримали жетони вийти до мого асистента, для особливого завдання! А ми з вами продовжуємо! Роздати жетони з танцями!!!

Умови гри: На мультимедійному екрані по черзі будуть висвітлюватись визначні пам'ятки, відомі у всьому світі, ваше завдання відгадати що це за пам'ятки та у якій країні вони знаходяться і отримати приз.

Презентація 1 «Скарби світу» (Фонова 3).

Статуя свободи — США (2 кліки — 3 правильна відповідь. Після правильної відповіді з залу)

Христос Спаситель — Бразилія (2 кліки — 3 правильна відповідь. Після правильної відповіді з залу)

Біг-Бен — Лондон (2 кліки — 3 правильна відповідь. Після правильної відповіді з залу)

Меннекен Піс — Бельгія (5 кліки — 6 правильна відповідь. Після правильної відповіді з залу)

Лувр та Ейфелева Вежа — Франція (3 кліки — 4 правильна відповідь. Після правильної відповіді з залу).

Сіднейська опера — Австралія (3 кліки — 4 правильна відповідь. Після правильної відповіді з залу).

Батьківщина-мати — Україна (3 кліки — 4 правильна відповідь. Після правильної відповіді з залу).

Ведуча: Дякую за гру, хто відгадав — справжні мандрівники —, а хто ні, має чудову нагоду побачити красу світу і спланувати свою мандрівку, а допоможе вам у цьому турагенція «Баунті» візитки вам роздасть моя асистентка Марія. *(Фонова музика 2).*

Ведучий: Отож минулий конкурс показав багатство нашого світу, а наступний покаже багатство українського туристичного краю оспіваного у піснях. Наша туристична перлина — це наші гори, підкорити їх бажає напевно кожна людина що насправді вважає себе українцем, Хто коли-небудь ходив у похід? Що на вашу думку найчастіше роблять у туристичному поході окрім харчування та привалів? Так справді — співають! От ми і наблизились до наступного пісенного конкурсу «Вгадай мелодію отримай приз».

Умови гри: Моя асистентка Марія вмикає уривок мелодії, а ви стараетесь вгадати її піднімаючи руку, хто перший підніме та відгадає назву пісні отримує приз. Отож, поспіваємо!

1. Я піду в далекі гори — В. Івасюк.
2. Їхали козаки — українська народна пісня (не до кінця).
3. Червона рута — В. Зінкевич.
4. Гей соколи — українська народна пісня.
5. Бременські музиканти.

Ведуча: Дякую. Оплески Вам усім!

(Фонова 2). Кожна країна світу унікальна своєю культурою: як піснями так і танцями, отож вас чекає танцювальний конкурс «Танці народів світу».

Умови гри: на мультимедійному екрані для вас будуть показані елементи танцю народностей світу, а учасники повинні зімпровізувати та затанцювати танець, який йому випав на жетоні. Знову ж таки оплесками зустрічаємо учасника під номером:

Презентація 2 «Танцювальний марафон»

- 1) **Сіртгакі — Греція.** Удачі! (лаврова корона, біла накидка пасок).
- 2) **Диско — США** (перука, окуляри і сорочка).
- 3) **Хула — Гаваї** (вінок з квітів, спідниця, квітка на голову) чол.
- 4) **Хава Нагіла — Ізраїль** (капелюх і біла сорочка).
- 5) **Ніхон Буньйо — Японія** (халат, перука, віяло, помада).

6) **Гопак — Україна** (шаровари та вишиванка).

(Фонова 2)

Дякую усім учасникам. А зараз переможця визначить зал за допомогою оплесків. Отож, давайте поаплодуємо учаснику під номером 1, 2, 3, 4, 5, 6.

Дякую, отже перемагає учасник під номером __!

«Ми туристи»

Отже, поїхали:

Хто крокує з рюкзаками?

Ми туристи!

Хто в дорозі цілий день?

Ми туристи!

Хто не знає слова лінь?

Ми туристи!

Хто я? Хто Ви? Хто Ми?

Ми туристи!

(Звучить фонова музика 4).

Дякую всім за участь в нашій програмі!!!

До побачення!!!

До нових зустрічей!!!

«ВЕСЕЛЕНЬКІ ПОСИДЕНЬКИ»

(Сценарій ігрової програми)

(Звучить фонова музика. Виходять ведучі).

1 ведуча: Просим всіх у нашу хату.

І велику і багату.

І дорослі і маленькі,

Приходіть на посиденьки!

2 ведуча: Зібрались ми на посиденьки,

Тут будуть жарти веселенькі.

Будем разом розважатись,

Щей весело забавляться!

1 ведуча: Є в нашого народу чудові традиції

Колядки, щедрівки і є — вечорниці .

2 ведуча: Там хлопці й дівчати збираються,

Тут знайомляться ще й залицяються.

1 ведуча: Отож запрошуємо вас на хліб на сіль на паляниці

На українські вечорниці!

2 ведуча: А першими на вечорниці приходили дівчата, тому ми зараз

визначимо тих дівчат, які будуть брати участь у вечорницях

по-завійськи. Я вибираю одну із дівчат, кладу їй на голову

віночок, а її завдання запросити ще трьох дівчат, щоб ви-

йшли до нас.

(Вибір дівчат).

1 ведуча: Подивіться, які у нас дівчата, справжні українські красуні.

А які вечорниці без хлопців. Отож, вибираємо хлопців за

допомогою капелюха. Я одягаю капелюх одному із хлопців,

а він повинен вибрати із залу ще трое.

(Вибір хлопців).

2 ведуча: А тепер часу не гаймо,

Перший конкурс починаймо.

1 ведуча: А хто не знає, які непосидючі наші дівчата, ніяк не можуть всидіти на одному місці, тож давайте це зараз продемонструємо.

2 ведуча: *Умови такі: Дівчата підходять до хлопців, повинні по-черзі сказати їм найніжніші слова. Хлопець дівчини, яка сказала найбільше слів, повинен її донести на руках до стільця.*

(Нагородження переможців).

1 ведуча: Та не будьте ви байдужі...

Буде приз вам файний дуже.

2 ведуча: **Бо** прийшла уже пора,

Буде в нас ще друга гра.

(Конкурс «Одарка і Оксанка»).

Для гри запрошують 8 дівчат, які діляться на дві команди. Одна команда буде називатись «Одарка», а друга команда «Оксанка». Завдання кожного з учасників зав'язати хустку, одягнути фартушок та жилетку прибігти до стільця, вилізти на нього і крикнути «Я Одарка!» або «Я Оксанка!» потім вернутися до своєї команди віддати хустку, жилетку та фартушок іншій учасниці, яка виконує те саме, переможе команда, яка швидше виконає завдання.

1 ведуча: Ой ви гості дорогі,

З нами веселіться!

А хто прийшов не в душі,

Ну-мо не журіться!

2 ведуча: А зараз переходимо до третього конкурсу.

Для участі потрібно 4 дівчат і 4 хлопців.

(Хлопці та дівчата танцюють парами).

На ноги дівчини чіпляють кульку, а хлопці танцюючи парами, поки звучить музика повинні кульку в дівчини з іншої пари, роздушити.

(Нагородження).

1 ведуча: Програму пора нам скінчити
Та хочу я вам побажати.
Аби солодко жилося,
Добре їлося й пилося.

2 ведуча: Щоб ніколи не журились,
Між собою не сварились,
Щоб задумане збулося,
Щоб в житті для вес велося!

Дякуємо за увагу.

«ШЕВЧЕНКОВЕ СВЯТЕЄ СЛОВО...»

*(Сценарій народного віче з нагоди 205-ї річниці
від дня народження Т. Г. Шевченка)*

Представники міської ради, церковна громада м-ну Дора та жителі Яремчанського регіону розміщуються на території біля пам'ятника Т. Г. Шевченку

Звучить пісня на слова Т. Г. Шевченка. Музика стихає, до мікрофонів підходять ведучі:

Ведуча: З високих гір, де синь небес прозора,
Вливається в Дніпровські водограї,
На бурю схожий, гнівний і суворий,
Стоїть Тарас і дивиться на нас.
За землю й волю у братньому двобої,
Ти з нами йшов кайдани рвать з людей.
Благословляв, Кобзарю, наша зброю,
Єси безсмертний, гордий Прометей.
Тарасе наш, Кобзарю України,
Твої слова не меркнуть у віках.
Понад, степи вони у вічність плинуть,
Як смолоскип освячують нам шлях.
Ти жив, творив для рідного народу,
Яремні пута кликав розірвать.
Іти на бій за правду і свободу,
І мову рідну завжди шанувать.
Летять у даль роки і дні і ночі,
Твоя зоря нам світить все здаля.
Твої слова священні і пророчі,
Мале дитя в молитві промовля.

Ведучий: Слава Ісусу Христу, шановна громадо! В ці березневі дні вся Україна відзначає 205-ту річницю з дня народження Тараса Шевченка, Великого українського Кобзаря. Шевченко —

духовний символ України та її прагнення до волі. До нових поколінь він приходить разом із усвідомленням своєї історії та свого призначення. Сьогоднішня Україна, без перебільшення, постала завдяки Шевченківському незламному духу, його думкам і пророчому слову.

Ведуча: Шевченко для України не просто поет, геніальний митець, якого доля обдарувала багатьма талантами. Він національний Пророк, Апостол правди, заступник усіх знедолених.

Ведучий: Велич Тараса Шевченка полягає в тому, що він зумів повернути українському народу національну гідність і необхідність боротися за відновлення незалежної Української Держави. Його безмежна любов до українців та України проявлялася в тому, що він навчав і переконував про можливість щасливого життя тільки в своїй незалежній державі, адже «в своїй хаті своя й правда, і сила, і воля». Геніальний поет цілком справедливо посідає перше місце серед **ВЕЛИКИХ УКРАЇНЦІВ**, був і залишається духовним батьком нашого народу. Шевченко відстоював розвиток української національної культури, водночас поет з повагою ставився до культур інших народів. Тарас Шевченко вважав необхідним для розвитку української культури використання досвіду інших народів. Дорогі студенти та учні, як зазначав Шевченко: «...учіться, читайте, і чужому навчайтесь, й свого не цурайтесь».

Ведуча: Широта політичного мислення, боротьба проти соціальної неправди і неволі, проти будь-якого насильства над людиною піднесла Тараса Шевченка **до ролі** речника української нації. Шевченкове слово, його поетична мова серця мільйонів патріотичним вогнем. Поет оповив крилом слави українську історію. Метою творчих акцій, які ми проводимо, є уславлення великого українського поета, залучення студентської та учнівської молоді до його творчої спадщини, утвердження в незалежній Україні високих духовних ідеалів безсмертного Кобзаря».

Ведучий: Огненне слово його наскрізь проймало серця не тільки тих, кому близьке було народне горе, а й тих, кому байдуд-

же було до того. Всі дивувалися красі та силі тієї простої мови, якою Шевченко творив свої вірші. Увесь світ став прислухатися до його мови, а на Україні вірші приймали як пророче слово».

Ведуча: Шевченко для України — все. Україна ж — його Голгофа, воля ж — його хрест. Його власний біль був породженням народного болю.

Ведучий: Народне віче з нагоди 205-ї річниці від дня народження Т. Г Шевченка оголошується відкритим.

(Звучить Гімн України).

Ведуча: Запрошуємо отців_____до чину заупокійної панахиди перед світлою пам'яттю нашого Пророка — Тараса Григоровича Шевченка.

(Панахиду супроводжує народний аматорський чоловічий хор «Златоуст» Будинку культури м. Яремче, керівник С. Тарновецький).

Ведучий: З нагоди 205-ї річниці від дня народження Т.Г.Шевченка до слова запрошується _____міський голова Василь Васильович Онутчак

Прошу... *(виступ).*

Дякую.

Ведуча: Доля готувала Тарасові все нові і нові випробування. Із хлопчика- кріпака виростає талановитий художник, великий український поет — борець за волю України. Ні царські тюрми, ні солдатчина, ні заслання в далеких степах Казахстану, не зломали, не перемогли його віри в Україну, в народ!

Ведучий: Минуло багато років з дня його народження, але й сьогодні, як живий він говорить зі своїми наступниками... Його слово живе між нами, гнівне і ніжне, полум'яне і міцне.

Ведуча: Він був сином мужика, а став володарем у царстві духа.

Ведучий: Він був кріпаком, а став велетнем у царстві людської культури.

Ведуча: Він був самоуком, а вказав нові, світлі і вільні шляхи професорам і книжним ученим.

Ведучий: А ще Шевченкові дуже хотілося, щоб ми його просто пам'ятали:

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій.
Не забудьте пом'янути,
Не злим, тихим словом.

Ведуча: Народне віче з нагоди 205-ї річниці від дня народження Т. Г Шевченка оголошується закритим...

(Звучить Гімн України).

Ведучий: Запрошуємо всіх присутніх покласти квіти до підніжжя пам'ятника Т.Г.Шевченку.

(Звучить фонограма «Козацький марш»).

Ведуча: Дякуємо всім, хто спричинився до проведення народного віча з нагоди 205-ї річниці від дня народження Т. Г. Шевченка та зберіг пам'ять про Великого і славного Пророка України.

Ведучий: Нехай Бог береже нашу неньку Україну у ці нелегкі для нас дні, а Вас і Ваші родини оберігає від усього злого!

Ведуча: Запрошуємо всіх вас до залу Дорянської клубної установи на тематичний концерт.

Вірш Ольги Семенюк:

Березень — це свято Кобзаря,
Грають потічки, цвіте ліщина,
І Дніпра пороги, як моря...
Клич у думу — про Шевченка й Батьківщину.
Його слово завжди провідне,
Його очі світять нам у серце...
Він колись згадав тебе й мене,
Знав, що його слово відізветься.
Кликав до єднання, до борні,
І надіявсь на майбутню славу,
Він заповідав тобі й мені,
Будувати українську державу.

Сонце піднялося в небесах,
Із колін вставала Україна...
Нам Кобзар вказав той вірний шлях
Українського борця і сина.
Ми чекали довго на той день,
Коли віра й правда переможе,
Березень, — Шевченко знову йде,
Щоб сказати: «Слава Тобі, Боже!»

«ЛЮБОВ, ЩО РОЗІЙШЛАСЯ СНОМ»

(Сценарій драми-концерту)

Сцена Палацу культури тематично оформлена: на заднику — вишите панно Шевченка в обрамленні рушників.

Під сценою екран, на який проектуватимуться тематичні слайди про Кобзаря.

На авансцені тематично оформлений столик, фортепіано, на кріслі — бандура.

Фонограма позивних «Рече та стогне Дніпр широкий».

(Відкривається завіса).

На сцені народний аматорський хор «Карпатські джерела», народний оркестр народних інструментів «Візерунок» РПК.

У виконанні оркестру звучить мелодія пісні «Думи мої, думи мої».

(У виконанні Тетяни Суш-Вагіль звучить соло I куплету пісні «Думи мої, думи мої»).

Соло: Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на папері
Сумними рядами?
Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як билину?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?... *(Вихід солістки).*

(Хор виконує II і III куплет пісні «Думи мої»).

(На фоні мелодії «Думи мої» у виконанні оркестру виходить Ликера).

Ликера: Думи твої линуть до нас з глибокого часу,
«Заповіт» гримить роками, дякуєм, Тарасе,
Де писав ти щиру правду українського цвіту,
Переклали «Заповіт» твій на всі мови світу.

(Виходить Шевченко).

(Звучить «Заповіт» різними мовами світу (читають Шевченко і Ликера)).

*(Звучить в'язанка Шевченкових творів у виконанні хору
«Карпатські джерела»).*

Ликера: Нам треба голосу твого, Тарасе,
Бо весь народ і в будні і у свята
З поклоном й квітами до тебе йде,
Свою любов і шану він тобі несе.

(Вихід Ликери і Шевченка за куліси).

*(На вступі пісні «Шлях до Тараса» у виконанні Богдана Богославіця
проходить покладання квітів. Закривається завіса.*

Опускається біла вуаль. Світло приглушене.

Диктор підходить до пюпитра. Звучить «Мелодія раю» Шопена).

(Відкривається завіса).

Диктор: Відкриваючи в Шевченкові все більш земного, людяного, ми дедалі глибше осягаємо його геніальність, наближаємося до пізнання найсокровеннішого глибокого почуття, яке, мов за вуаллю, ховалося в закапелках Тарасової душі.

Кохання — одна з найболючіших граней Тарасового життя. Велике почуття любові окрилювало, надихало на творчість великого поета. Будучи емоційною і чутливою натурою, Шевченко, як і кожна творча особистість, закохувався часто. Маючи унікальні таланти, гострий розум, товариську вдачу, привабливу зовнішність, він, здавалось, був приречений на успіх у жінок. Та поет страждав від самотності, особисте життя великого українця так і не склалося, а лиха недоля переслідувала його все життя, не даючи йому шанс жити у любові з дружиною, про яку мріяв...

Хто ж вони, ті Музи, які надихали поета, які давали йому втіху і навівали смуток, яких боготворив він і які любили його...

(Вихід Репніної, сідає за стіл і пише).

Варвара Репніна, мрійлива і мудра княжна, вона вистелила стежину Шевченка у вічність. Яготинська красуня, розумниця з широким світоглядом, що жила молитвами і пристрастями. Нещаслива в особистому житті, прекрасна і добра душа, овіяна серпанком великої поезії, — такою була ця муза Шевченка, яка одразу ж щиро покохала поета на все життя. Репніна захопилася його талантом та поезією і відчувала, що 30-літній Тарас — обранець її серця. Та поет з великою повагою поставився до трепетного почуття Варвари, але не зміг примусити серце відповісти на щире почуття кохання.

(Вихід Закревської, стає біля фортепіано і ставить квіти у вазу, читає книжку).

Ганна Закревська: Тарас був поставлений на коліна її вродою. Вона приваблювала молодого поета темно-синіми очима. Вони вперше зустрілися на балу. В цій жінці Шевченко побачив втілення омріяного образу, та, на жаль, вона була дружиною багатого поміщика і матір'ю двох дітей. Шевченко напише її портрет, звідки дивляться сумні темні очі, в яких читається смуток і потаємний біль. Густе темне волосся, шовкові шнурочки чорних брів, відкрите світле чоло, красивий прямий ніс, червоні вуста, вкриті рум'янцем щоки. Це був спалах у його художній творчості, бо все йшло від великої і неповторної любові.

(Виходить Максимович, сідає за фортепіано, кладе бандуру на коліна).

Марія Максимович — новий повітряний замок його кохання. Марія увійшла в життя Шевченка як коханка, безманірна актриса, співачка, яка знала напам'ять весь «Кобзар», насолоджувалася його картинами, їй так хотілося бути на місці Закревської та інших не відомих їй красунь, що усміхалися з полотен. Своїм співом Марія повертала Шевченка

на рідні береги Дніпра. Кобзар мріяв про жінку, схожу на неї, яка б стала для нього берегинею. Та вона була дружиною його друга.

(Вихід Ликери, запалює свічі на столі і стає позаду крісла Репніної).

Ликера Полусмакова... Граціозна, з кучерявою голівкою, зовні дуже схожа на Репніну, вона полонить душу поета, пробуджуючи бажання знову вкотре знайти милу серцю дружину. Вірив, дбав, навчав і присвячував... Колишня наймичка стала останньою любов'ю, останньою соломинкою, яка мала врятувати Тараса від самотності, останньою надією на створення свого маленького раю над Дніпром. Шевченко полюбив дівчину всім серцем, справив весільний посаг. Все йшло до вінчання. Але стосунки розірвалися, вона вийшла заміж за іншого. Саме Ликері судилося стати найбільшим розчаруванням поета. Розкаяна, вона приходить із далекої Росії лише до мертвого Тараса, залишаючись біля його могили до своїх останніх днів.

(На останніх словах повністю виключається світло на сцені, вихід за куліси диктора, за вуаллю появляється солістка).

*Звучить романс «Ой у горі роман цвіте»
у виконанні Христини Кривцун (акапелла).*

(На перших словах пісні поволі піднімається вуаль).

Репніна: Шевченко — наш він для усіх століть,
Він є пророк для неньки України.
Візьміть його вогню, хоч крихітку візьміть
І з цим вогнем виходьте із руїни.

Шевченків біль. Він протинає нас
І гнівом вибухає в кожному слові.
І крізь віки іде нескорений Тарас
Предтечею в терновому вінкові.

Максимович: Тисячі сторінок написано, сотні архівів вивчено про долю Кобзаря, але мало хто заглядав у глибини його душі, де звучали високі ноти, які мелізмами виспіву-

вали про найсокровенніше, щоб відтворити образи нас, його муз, яких кохав Тарас Шевченко. Ми прийшли до нього, молодого, вродливого, що підкорював собі аристократичні салони, а звичайних жінок робив Мадоннами...

Закревська: Його поетичні рядки плачуть спогадами, в яких серце може причаститися тим, що не раз брало в полон Тараса, змушуючи його радіти і страждати, сміятися і плакати. Саме поезія є отим найсильнішим полум'яним духом, спроможним донести до слухача весь солод великого почуття любові, яка в житті закоханого поета так і розійшлася сном.

(Максимович грає «Роздум» на бандурі).

(Виходить Шевченко і Ликера.

Почерговий вихід Рєпніної та Закревської).

Шевченко: Далека і гірка була моя любов,
Одвічні протилежності в житті,
Кружила заметіль довкола доль,
Заплуталось кохання в крижаній імлі,
Але серед снігів, снігів, снігів
Ішла у мрії ти, зоря весни.

Ликера: Це я Ликера. Ти мене чекав?
Чекав сердешний. Я прийшла до тебе.
Перед тобою винна й перед небом,
Бо ти, як Бог, беріг мене й кохав.
Тарасе мій, Тарасику, прости,
Не осягла тебе, не зрозуміла.
Була рабою молодого тіла,
Не тільки тіла — серця прагнув ти.
Хіба простиш мене, простиш хіба?
Я — грудка снігу, ти ж трава зелена.
Стою — твоя невінчана судьба,
Стою — твоя одвічна наречена.

(Вихід Шевченка та Ликери).

(Звучить пісня «Не тополю високою» у виконанні Тетяни Баріляк).

Респіна: Я чекала його любові, виглядала її, що ось завтра, ось-ось він прийде і скаже все-все... Я була слабкою жінкою, яка так хотіла любові, а він ... Він іноді відповідав мені теплими почуттями, але пристрасними — ніколи.

(З-за куліс виходить Максимович).

Максимович: Невпинною мене ти називав,
Актрисою найкращою у світі,
Слова любові ніжні дарував,
Які в піснях жили, неначе в барвоцвіті.

Дует з тобою в нас не раз звучав,
Любов лилася, як вино, щомиті,
Але в любові ти не раз зітхав,
Бо спогади твої є сумовиті.

Симфонію мою не раз ти слухав,
Симфонію кохання у блакиті,
Але мене ти щиро попрохав,
Щоб почуття мої були закриті.

(З-за куліс виходить Закревська).

Закревська: А я ніколи не забуду тебе, Тарасе дорогий,
Коли зустрілись на балу ми — цей час для мене золотий.
При зустрічі я мала квітку, яку забрав у мене ти,
І в ту хвилину закохались у тебе я, а в мене ти.
Тієї ж ночі вишила хустину з іменем твоїм,
І відтоді мені хотілось, щоб був назавжди ти моїм.

А ти беріг ту мою квітку, про мене завжди пам'ятав
І згадував про нашу зустріч, бо ти по-справжньому кохав.
Я берегтиму цю хустину із ніжним іменем твоїм,
Бо у душі в мене назавжди ти залишився лиш моїм.

(Закривається завіса).

(Звучить пісня «Шевченкові рядки» у виконанні сестер Слободянів).

(Відкривається завіса. На сцені народний театр РПК.

Літературно-музична композиція «Любов, що розійшлася сном»).

(Закривається завіса).

(Звучить пісня «Весна» у виконанні зразкового ансамблю «Підгірянки»).

*(Відкривається завіса. Звучить пісня «Бандуристе, орле сизий»
у виконанні чоловічого складу хору).*

Репніна: Я знов читаю твої вірші.

В душі усе перевернулось,

Немовби впали небеса!

І ваша неземна краса!..

За що така висока милість

І хто, скажіть, її послав?

Княжна ви з поглядом солодким!

О Боже, що за день постав?

Я вам не руку цілував,

Пробігла іскра в моїй плоті

І я таким покірним став!

І думка вголос шаленіла,

Хоч ви витали в небесах,

Де грім рясні дощі кресав.

Пішла душа у бій із тілом,

Я обезкровлений постав.

(На сцені приглушується світлою.

По різних сторонах сцени стоять Ликера і Шевченко).

(Звучить текст на фоні танцювального соло).

Ликера: Я, кохана, — вічна твоя рана,

Журна вишня в золотих роях,

Я твоя надія і омана,

Іскра нероздмухана твоя.

Шевченко: Ти мене чекала роки й роки,

Райдугу снувала з рукава.

На мої задумані мороки,

На мої огрознені слова.

Ликера: Я б тобі схилилася на груди,
Замість терну розсівала мак,
Та мені зв'язали руки люди.
«Хай страждає, — кажуть, треба так».

Шевченко: Хай у мене сльози доспівають
В ненависть, в покару, у вогні,

Ликера: А мене, знеславлену, пускають,
Щоб ридали вірші по мені.

Шевченко: Ти, кохана, — вічна моя рана,
Журна вишня в золотих роях,

Ликера: Я твоя надія і омана,
Іскра нероздмухана твоя.

(Звучить пісня «Така її доля» у виконанні Інни Борух).

Закревська: Мені так хочеться писати для тебе ніжні слова,
Бо серце наче завмирає, коли лишаюся одна.
Я знаю: кохає ще тебе Варвара — жінка молода,
Та почуття мої сильніші, бо ти є доленька моя.

Я мріяла, хотіла бути з тобою разом, назавжди,
Та сніг, зима й люті морози замели вже наші сліди.
Тебе немає, ти далеко, відправлений у Кос-Арал,
Та я кохатиму до смерті і не забуду наш той бал.

(Звучить пісня «Зацвіла в долині» у виконанні ансамблю «Forte»).

Максимович: І знову згадую твої вірші:
...Я пишу не лише портрет,
А відкриваю душу.
Кусочок серця на мольберт
Свого покласти мушу.
Я утопився в тих очах,
Зслаб з дороги, збився,
Коханням марити почав
І в ньому розчинився.
Якби я хоч на день посмів

Із нею обвінчатись,
Тоді помер би, онімів,
На вік міг замовчати.
Якби...

(На сцені дитячий оркестр народних інструментів «Кептарик»).
(Закривається завіса).

Респіна: Ми слухаючи завмирили.
Душі тужливі ноти
Не викликали спротив,
А слово ширшало, витало,
Густішало у плоті.
У серце падали глибокі
І сонячні краплини,
Які у даль манили,
Бо чарівливим і високим
Дух генія відкрили.

(Звучить пісня «Тече вода з-під Явора» у виконанні ансамблю «Горлиця»).
(Відкривається завіса. На сцені народний аматорський хор «Карпатські джерела», народний оркестр народних інструментів «Візерунок» РПК.
(На фоні мелодії «Думи мої» у виконанні оркестру звучить текст).

Шевченко: Я важко жив. Мое життя — мов ткане полотно,
Любов і ненависть у нім переплелися.
Я у житті зустрів не раз добро і зло,
В якому всі любові враз зійшлися.

Респіна: На тім шляху твоєму збила б ноги,
Відправила б свої вірші листом,
Лише б з тобою я пройшла усі дороги,
Та ця любов навіки розійшлася сном.

Максимович: Мої думки летять лише до тебе,
Та почуття мої закриті під замком,
А ти живеш лише для себе,
Та ця любов навіки розійшлася сном.

Закревська: Я без бажань, надій і навіть болю
Перечитала б не один твій том,

Хотіла б кращу я для себе долю,
Та ця любов навіки розійшлася сном.

Ликера: Ти так хиливсь до мене стомленим чолом,
Вдягав мене, неначе панну, в оксамити,
Я не змогла любові чашу цю допити,
Бо ця любов навіки розійшлася сном.

Шевченко: Мої шляхи мов леза заблищали,
І над потоком Вічності-ріки
Стояла слава, грозами сповита,
І ледь тремтіли в небі лиш зірки.
Шляхи ті спопелили мою кров,
Та поруч завжди йшла одна любов...
Ота... поміж любовей всіх — єдина.
Одна... І мала ймення — Україна.

(Звучить пісня «Рече та стогне Дніпр широкий»).
(Закривається завіса,

«СЛАВЕТНИЙ СИН ВЕЛИКОГО НАРОДУ, ВЕЛИКИЙ СИН ВЕЛИКОЇ ЗЕМЛІ»

(Сценарій літературно-мистецького свята)

Сцена Палацу культури тематично оформлена: на заднику — вишите панно Шевченка в обрамленні рушників.

На екран проєктуються портрети та картини Кобзаря.

Фонограма позивних «Реве та стогне Дніпр широкий», завіса закрита

(Звучить фонова мелодія № 1. На фоні текст диктора).

Диктор: Тарас Шевченко... Пророк, народжений від національної печалі, гніву й образи за зганьблену честь України, був посланий на нашу землю ...свою любов благовістить!

Святую правду возвістить!

Шевченкове слово було таким оголеним і гарячим, що обпікало губи, хоча торкалися його не всі. Пекли вогнем невидимим небагатьох. Коли Шевченко творив, Україна чахла від зневіри, бо була приспана продажними «патріотами», які «дивились та мовчали. Та мовчки чухали чуби». Ці «німії, подлії раби, лакеї п'яного капрала!» не воліли прокидатися від рабського сну. Такої високої, чистої правди, оголеної до нерва національної гідності, який болісно вхопив за серце кожного українця, ніхто ще не висловлював.

Гнів і ненависть Шевченка — від великої любові й невтишимого болю за Україну.

В його «Кобзарі» закодовані генетичні основи нашої духовності. Ці твори написані людиною, яка вистраждала свої злети, свої одкровення, людиною, яка по крутизнах життя піднеслась до вершин мудрості, на верхогір'я людського духу.

Шевченко писав про стривожену душу людини, про її боріння зі злом. Про поривання до щастя крізь безпросвітні хмари й безнадійно скалічене життя.

(Відкривається завіса. На сцені народний аматорський театр танцю «Фієста». Танцювальна композиція «Там, де гори димлять»).

Ведуча: З високих круч, де синь небес прозорих

Вливається в Дніпровські водограї, —

На бурю схожий, гнівний і суворий

Стоїть Тарас і дивиться з далеких небокраїв.

Ведучий: Покласти квіти до пам'ятника Тарасу Шевченку запрошуються: голова районної державної адміністрації Франко Єжак, голова районної ради Михайло Головчук, селищний голова Богородчан Ростислав Заремба,

Ведуча: учасники АТО Ігор Бурчак — майор, заступник військового комісара-начальник відділення комплектування Богородчанського районного військового комісаріату і Тарас Мосорюк — старший лейтенант, начальник відділення військового обліку і бронювання солдатів та сержантів запасу райвійськкомату,

Ведучий: учениці Богородчанської ЗОШ № 1 Христина Топольницька — переможець II Всеукраїнського квест-марафону «Чи знаємо ми Шевченка» та Сніжана Паливода — призер III етапу Всеукраїнської учнівської олімпіади з християнської етики,

Ведуча: учні Богородчанської ЗОШ № 2 Дмитро Глуханюк — переможець II етапу XIX Міжнародного мовно-літературного конкурсу ім. Тараса Шевченка, переможець обласного етапу Всеукраїнської олімпіади з української мови та літератури та Любомир Богославець — переможець II етапу XIX Міжнародного мовно-літературного конкурсу ім. Тараса Шевченка.

(На вступі пісні «Шлях до Тараса» у виконанні Богдана Богославиця проходить покладання квітів).

(Звучить пісня «Шлях до Тараса» у виконанні Богдана Богославиця).

Диктор: Літературно-мистецьке свято «Славетний син великого народу, великий син великої землі» розпочали народний аматорський театр танцю «Майстерня почуттів» і хореографічна студія «Фієста» РПК, керівник — Богдана Макар, соліст, учасник телешоу «Голос країни» Богдан Богославець.

(Почергово виходять ведучі — Долі Шевченка).

Доля 1: Стоїмо перед Шевченком, як перед совістю народу. А на устах живе його тихе слово, сповнене любов'ю і самопожертвою за свій народ.

Доля 2: Стоїмо перед Шевченком, як перед власною совістю. І дай нам, Боже, відчутти його полум'яну, добру, сповнену краси і музики, душу.

Доля 3: Ми знову торкаємось до животрепетного дивосвіту Шевченкових творів. Істинним крилом пісні є незаперечне живе слово Тараса. Сповідь його душі. Його доля...

Диктор: Слова народні, «Журавлі», виконує квартет «Краля» у складі Ірини Печарської, Оксани Лецин, Ірини Суслик, Оксани Лучик.

(Звучить фонова мелодія № 2).

(На фоні текст Доля № 1).

Доля 1: Я тиха Доля, доленька Тараса...
В вінку терновім, боса на снігу...
Втирала сльози, зронені завчасно,
Співала «люлі» ще у сповитку.
І проводжала маму Катрю в вічність,
Разом з Тарасом свічку їй несла,
Тихенько в бур'яні писала вірші
І малювала мрії крадькома.
Ще з ним ходила тих стовпів шукати,
Що небо підпирають... Та дарма...
Нема стовпів. Лише дуби на чатах,
Бо світ цей тлінь... Одна душа жива!

ДИКТОР: «Поклін тобі, Тарасе», виконує зразковий ансамбль «Підгірянка», керівник Марія Пастух, заслужений працівник культури України

*(Звучить фонова мелодія № 3).
(На фоні текст Доля № 2).*

ДОЛЯ 2: Я Доля українського предтечі.
Я перед вами — Доля Кобзаря.
Ще він — не він, іще його зоря —
В путі до сонця — племінь переймати.
Йому мене таку судилось мати,
В якій все власне в попіл вигоря,
Лиш слово правди, вперте, як орля,
Нікому не дає себе зламати.
Нема йому ні дому, ні жони.
У меливі постійної війни
З катами волі — рветься на свободу!
Пройде він морок тюрем і ярем
І стане Україні Кобзарем —
Нетлінним знаменом свого народу!

Диктор: Тарас Шевченко, інсценізація уривку «І мертвим, і живим...», виконує народний театр РПК, керівник Галина Магас.

Диктор: Тарас Шевченко, «Бандуристе, орле сизий», виконує чоловічий склад хору «Карпатські джерела», керівник Володимир Канюк, заслужений працівник культури України.

*(Звучить фонова мелодія № 4).
(На фоні текст Доля № 3).*

Доля 3: Я не лукавила з тобою;
Я другом, братом і сестрою
Сіромі стала; я взяла
Тебе, маленького, за руку
І в школу хлопця одвела
До п'яного дяка в науку.
«Учися, серденько, колись
З нас будуть люди», — я сказала.

А ти й послухав, і учивсь,
І вивчився. А я збрехала!
Які з нас люди?.. Та дарма!
Ми не лукавили з тобою,
Ми просто йшли, — у нас нема
Зерна неправди за собою...

Диктор: Тарас Шевченко, «Якби мені крила» та «Садок вишневий коло хати», виконує ансамбль викладачів Богородчанської ДМШ, керівник Марія Пастух.

Диктор: Тарас Шевченко, «Не тополю високою», виконує Тетяна Бариляк.

Доля 1: Він приклад всім дає: з нужденної хатини
Він вилетів, як з попелища птиця,
Він розгорівсь на небі, як зірниця,
Щоб вести нарід, що в темряві гине.
Він приклад всім дає: в життя страшній пустині,
Мов на Голгофі, він писав закони,
Якими ми живемо ще донині.
Він жив, терпів і вмер за міліони.
А ми?.. Ми мовчимо? Де ж наші лица?
Чи ми живемо, чи життя нам сниться?

Диктор: Тарас Шевченко, «По діброві вітер вие», виконує дует у складі Іванни Сем'янів та Наталії Кориневич.

Диктор: Тарас Шевченко, «Якби мені, мамо, намисто», виконує Ірина Печарська.

Доля 2: Так сумно одцвітає верес
Під сміх зухвалих чорнобривців,
А очі десь блукають серед
Вершин тополі і дзвіниці.
Що далі, доленько, що далі?
Земна краса, а чи руїни?..
Та світить на твоїх скрижальях
Печальне сонце України.

Диктор: Тарас Шевченко, «Зоре моя вечірняя», виконує НАВА «Бистриця».

Диктор: Володимир Гетьман «Земля солов'їна Тараса», виконує вокальний ансамбль «Каданс» Саджавської ДМШ.

Доля 3: Здавалось, час — найбільший руйнівник,
Все щось ховає в темряві віків...
Та тільки пам'ять щиру і любов
Ніколи він торкнуту не посмів.
Кругом шумів такий великий світ...
І в нім, великому, такий малий Тарас...
Пророче слово вкладе в «Заповіт»,
Щоб залишилось в пам'яті для нас.
Та час прийшов — і закінчились муки...
Поклала смерть йому на скроні руки.
З небес Тарас великий споглядає —
Й душа болить... Бо Україна долі теж не має!

(Закривається завіса).

Диктор: Тарас Шевченко, «Така її доля», виконує Інна Борух.

Диктор: Тарас Шевченко, «Єсть на світі доля», виконує Христина Андріїв.

(Відкривається завіса).

*(На сцені три Доли та народний аматорський хор
«Карпатські джерела» Богородчанського РПК,
керівник Володимир Канюк).*

Доля 2: Він був поетом в час неволі,

Доля 3: Поетом доброти в засиллі зла.

Доля 1: Була у нього незвичайна доля —
Та доля Україною була!

*(У виконанні хору звучить в'язанка пісень за творами Т. Шевченка
«Думи мої» та «Заповіт»).*

ТВОРЧА ЗУСТРІЧ З КОМПОЗИТОРОМ, НАРОДНИМ АРТИСТОМ УКРАЇНИ — ОСТАПОМ ГАВРИШЕМ

Звучить фонограма грому, лунають звуки дощу. В залу, з різних сторін, заходять ведучі. Дійшовши до центру сцени вони зупиняються і розкривають парасольки. З них, в різні сторони, вилітають жовті осінні листочки. Ховаючись під парасольками ведучі читають вірш в мікрофони на стійках.

Ведучий: Пора осіння золотом горить,
Виблискує на сонці кольорами,
Роса холодна на полях блистить,
І кропить край то смутком, то дощами!

Ведуча: В цю пору, між туманами йдучи,
Квітчаємося листям, наче цвітом,
І грози, і морози не страшні,
Бо все ще собі згадуємо літо...

(Фонограма дощу стихає. Вони ставлять розкладені парасольки біля себе. Ведуча починає наспівувати фрагмент пісні «А липи цвітуть...» композитора Остапа Гавриша, ведучий теж підхоплює).

Ведуча: А липи цвітуть духмяні — духмяні,

Ведучий: А двоє ідуть купатись в коханні...

Ведучі (разом): А липи цвітуть, духмяні — духмяні,
А двоє ідуть щасливі в коханні!..

Ведуча: Добрий день, шановні пАні та панове! Осінь — прекрасна, барвиста, золота!.. Кожен з вас, мабуть так, як і ми, милуємося її красою, але осінь також і багата! Багата на врожаї та на спогади, на роздуми і на висновки, на талант і на досвід!

Ведучий: Сьогодні, нам з ведучою не випадково пригадався фрагмент саме цієї пісні, адже до нас на семінар прибула чудова людина, її творець, український композитор, автор понад тисячі музичних творів, популярних пісень, Народний

артист України — Остап Гавриш зі своєю чарівною дочечкою, солісткою академічного ансамблю пісні і танцю Національної гвардії України, МаріАнною!

Ведуча: Остап Іванович Гавриш народився в місті Косів, Івано-Франківської області, де закінчив середню школу і школу мистецтв по класу акордеон. Навчався у Львівському інституті фізичної культури та Івано-Франківському музучилищі ім. Д. Січинського, але обидва заклади освіти незакінчив. Виступав у вокально-інструментальному ансамблі «Беркут» при Івано- Франківській філармонії.

Ведучий: Остап Гавриш—автор відомих пісень, знаних і улюблених в Україні та за її межами. Перші твори композитора з'явилися у світ ще 1971 року, які виконував Рок-гурт «Гуцули» з Косова, в якому композитор брав участь.

З 1973 твори Остапа Гавриша стали виконувати професійні колективи, серед яких гурт Івано-Франківської обласної філармонії «Беркут» з піснями «Яблуневий цвіт» і «Чарівна калина» та гурт «Гудаки» з Ужгорода. З того часу пісні стали поширюватись по Україні. Вони дивують гуцульським мелосом, українськими народними інтонаціями, своєю унікальною мелодійністю. Композитор Остап Гавриш — справжня окраса української пісні!

Ведуча: Усімвідомо, що багато видатних людей є саме з сіл чи маленьких містечок, де мальовнича природа, мелос, люди надихають на написання шедеврів!

В тому чудовому куточку Гуцульщини, де народився Остап Гавриштака краса, що здається до тебе промовляє струнка смерічка, дзвінкоголоса річка, вільний вітер, а Господь колише тебе на своїй долоні і зігріває подихом доброти! Тому й не дивно, що у вібравши цю красу ще з молоком матері, Остап Іванович став митцем, видатною постаттю України! Бо як же інакше?..

Ведучий: Пане Остапе! Розкажіть будь ласка, як відбувалося становлення вас, як композитора, коли була написана перша пісня і чи пам'ятаєте висвої відчуття, коли її писали?

(Виступ автора. Розповідь композитора про написання першої пісні і його відчуття).

Ведуча: Усі ми знаємо, що творчі люди дуже чутливі, уважні до людей і Світу. Композитор, поет, артист, художник, скульптор — всі вони до глибини душі проймаються, як радістю так і болем своїх рідних, друзів, знайомих, справами в державі і на цілій планеті! Якщо б вони були черствими чи байдужими, то їхня муза просто про них би забула!

Ведучий: Так смерть відомого композитора Володимира Івасюка 1980 року, глибоко вразила Остапа Гавриша і мовчання в музиці тривало до 1988 року, проте талановитого композитора вже не можна було стримати і на світ з'явилися твори, які пробуджують в серцях українців почуття гідності і поваги до себе.

Ведуча: Такими піснями стають «Отака історія» (сл. Богдана Стельмаха) у виконанні автора та відомого співака Віталія Білоножка, а також «На Україну повернись» (сл. Степана Галябарди), яка булла присвячена 100-річчю першого поселення українців в Канаді, і яку заспівав Іво-Бобул.

Ведучий: В той час в ефірі українського радіо і телебачення з'являються твори, в яких висвітлюються трагічні сторінки нашого народу: «Сохрани, Боже» — Чорнобильська біда (сл. Степана Галябарди, вик. Віталій Білоножко) та «Чумаки».

Ведуча: Поряд з піснями громадянського спрямування композитор дарує поціновувачам його творчості цілий ряд пісень, які по праву стають народними: «А липи цвітуть» (вик. Лілія Сандулеса, ІвоБобул), «Білийцвіт на калині» (вик. Павло Зібров), «Там, де гори сині», «Квітка-чарівниця» (автор слів Вадим Крищенко), «Ніч кохання» (вик. гурт «Дзвони»), «Заметіль» (сл. Неоніли Стефурак), «Де смереки стрункі» (сл. Василя Гостюка) — вик. Василь Зінкевич, «На водопаді», «Грає листопад» — вик. Надія Шестак, «Дві зорі» — Іван Мацялко та «Несу свій хрест» — Лілія Сандулеса.

Пропонуємо вашій увазі фрагмент пісні «Заметіль» у виконанні Василя Зінкевича. Увага на екран!

(На екрані проєктується відеофрагмент пісні «Заметіль»)

Ведучий: Новими барвами у піснях Остапа Гавриша проявився талант Віталія Білоножка — «Білий острів» (сл. *Неоніли Стефурак*), «Живу у пісні» (сл. *Надії Дички*), «Почекай до літа», «Я дивлюся на тебе» (сл. *Василя Гостюка*), «Яблука падали» (сл. *Степана Пушика*) та інші. Ці твори і багато інших стають переможцями та лауреатами найпрестижнішого в Україні фестивалю української сучасної музики «Пісенний вернісаж», «Пісня року».

Ведуча: Яскравою сторінкою у творчості Остапа Гавриша стала співпраця з улюбленим у народі співаком Назарієм Яремчуком. Їхня творча дружба почалася з 1-го січня 1993 і тривала до останніх днів співака (червень, 1995). Вона вилилася у дев'ять творів (на десятій пісні життя обірвалося), які здобули широке визнання слухачів.

Де б не виконувалися пісні, чи то у рідних Карпатах (звідки обоє родом, Назарій з Вижниці, де і був заснований ансамбль «Смерічка» Левком Дутківським; Остап з Косова) чи у східних областях України, «Налий, шинкарочко», «Де смереки стрункі», «Там, за дорогами», «Забудеш», «Подаруй, кохана, цвіт», «Заграй, дударіку», «Стрілецький романс», «Віхола», «Червона калино, скинь чорну хустину» і до сьогодні звучать в ефірі українського радіо і телебачення, нагадуючи про чудовий голос незабутнього Назарія Яремчука. Ці твори підтримала українська талановита молодь, яка з успіхом доносить до людей музику Остапа Гавриша.

Ведучий: Пане Остапе! Розкажіть про співпрацю з Назарієм Яремчуком, декілька слів про вашу творчу дружбу!

(Виступ композитора).

Ведуча: Багатогранна музика Остапа Гавриша привела його до духовної пісні, де до двохтисячної річниці народження Ісуса

Христа, у співавторстві з поетом Вадимом Крищенком, був написаний мюзикл «Десять Божих заповідей» — «Хвала Всевишньому» у виконанні на той час молодими артистами. Було поставлено 60 концертів у різних куточках Прикарпаття, де зі сцен сіл, і міст звучала пісня, натхненна Богом.

Ведучий: Великим акордом любові до рідної землі є музичний фільм «Де смереки стрункі», де його музика, яка написана на народних мотивах, переплітається у вінок життя і побуту жителів Карпат — гуцулів. Адже творчість композитора — невід’ємна складова частина гуцульського народного мистецтва.

Ведуча: «Об’єднаємось, українці» — це пісня і вся творча енергія композитора, спрямовані для утвердження української нації у світі, щасливої долі українцям на земній кулі. І підтвердженням цього є проект «ВідГоверли до Ай-Петрі», метою якого є об’єднання українців від заходу до сходу через призму української пісні, шляхом донесення творчого доробку композитора до жителів усіх регіонів України.

Ведучий: Побувавши у Римі, ви написали пісню «Вітри» на слова Марії Влад і були відзначені премією на «Коронації слова». Розкажіть будь ласка про ті пережиті емоції, які надихнули вас на написання.

(Виступ композитора).

Ведуча: З усіх найкращих пісень, найчарівніших мелодій Остапа Гавриша є найдорожча його серцю мелодія — це його дочка МаріАнна! Його гордість, надія, його продовження! Вони — дві співочі, споріднені душі, дві безперервні, гуцульські мелодії!

Ведучий: МаріАнно! Ви народились в чудовій родині, виростили в благословенному Гуцульськомукраї. Розкажіть, як воно зростати у сім’ї видатного композитора? Чи є у вас якісь особливі звичаї, традиції і чим особисто для вас є музика?

(Виступ МаріАнни).

Ведучий: Для кожної людини хата, в якій вона виросла — це своєрідний острівець щастя, це оберіг! Скажіть, що більше зігріває ваше серце: столична домівка чи Карпатська оселя?

(Виступ МаріАнни).

Ведуча: МаріАнна Гавриш не раз виступала з концертом перед захисниками держави на сході України. Виконуючи водночас жертовну волонтерську місію, вона переконалася в тому, що «українське волонтерство — явище унікальне, і стати причетним до цієї важливої для фронту доброчинної справи може кожен, хто має любляче людей серце і щире християнську душу». Адже, як співається в пісні Остапа Гавриша на слова Вадима Крищенка, «Нам треба жити для добра»...

Ведучий: Яка у МаріАнни Гавриш найулюбленіша татова пісня?

(Виступ МаріАнни).

Ведуча: У творчому доробку МаріАнни Гавриш уже майже 40 пісень, чимало цікавих мистецьких програм і творчих проєктів. Відомі та улюблені пісні: «Ожини», «Побачення», «Вернись на Україну, сопілку», «Великодній дзвін», «Однокласники», «Закувала зозуленька», «А я Хрещатиком пройдуся...».

Ведучий: Щиро просимо виконати одну із найулюбленіших пісень!

(Звучить пісня).

Ведуча: З 2012-го року МаріАнна, продюсер Першого українського проєкту «Музика і лід» — бенефісу композитора народного артиста України Остапа Гавриша та феєричного льодового шоу театру Дмитра Дмитренка у Київському палаці спорту.

Ведучий: Пане Остапе! МаріАнно! Над чим працюєте зараз? Про що мрієте?

(Виступ композитора та дочки).

Ведуча: Підходить до завершення наша чудова зустріч і ми просимо, на завершення, виконати пісню!

(Звучить пісня).

Ведучий: Щиро дякуємо композитору, Народному артисту України — Остапу Гавришу та його донечці — МаріАнні за позитивні емоції, чудові пісні, гарну, творчу атмосферу!

Ведуча: Бажаємо вам міцного здоров'я, успіхів та творчого натхнення! Запрошуємо на сцену директора НМЦіТ Прикарпаття — Світлану Панько!

Іванна ДОЛЯ
Василь ОЛЕКСЮК

СЦЕНАРІЙ ТВОРЧОГО ВЕЧОРА ГЕРОЯ УКРАЇНИ, ЛАУРЕАТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ПОЕТА, ПЕРЕКЛАДАЧА, ЛІТЕРАТУРОЗНАВЦЯ ДМИТРА ПАВЛИЧКА

Завіса закрита. В залі гасне світло. Звучить фонова музика «Два кольори мої, два кольори», на її фоні — дикторський текст.

Диктор: Великий син прекрасної землі,
Де сині гори, річка-невеличка,
Святкує свій величний Ювілей —
Дмитро Васильович Павличко!

(Відкривається завіса. На сцені ведучі та Мішаний студентський хор навчально-наукового інституту мистецтв ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Керівник — Заслужений працівник культури України — Жанна Зваричук).

Ведучий: Прийшов у світ звичайно, як усі,
Щоб розвиватись, вчитися і жити,
Протоптувати стежечку життя,
Писати, працювати і любити...

Ведуча: Прийшов у Світ, бо Світ його чекав,
Чекала його вірші Україна,
Щоб він її могутність прославляв,
Щоби цвіла і мова, і калина!

Ведучий: Дмитро Васильович Павличко — поет тематично розлогий, майстер чи не всіх поетичних жанрів. Він дав нашій літературі блискучі зразки поеми, притчі, балади, сонету, рубаїв, короткого вірша, різних форм ліричної, філософської і громадянської поезії. Чимало його віршів покладено на музику відомими композиторами.

Ведуча: Шановні пАні та панове! Біографію видатного українського поета, критика і літературознавця, перекладача та публіциста — Дмитра Павличка, можна простежити за його творчістю. Народився поет 28 вересня 1929 р. в селі Стопчатові на Івано-Франківщині, у багатодітній родині.

Ведучий: Початкову освіту поет почав здобувати у польській школі, в селищі Яблунів, де «за мову мужицьку не раз на коліна довелось у школі ставати...» І за збереження, розвиток та обрамлення цієї «мови мужицької» ми завдячуємо йому сьогодні!

Ведуча: Він — син Карпатської землі!
Син — величі, але не син руїни!
В душі його потоками шумить,
Величний гімн, величної України!

Ведучий: Бо ще не вмерла України честь,
Бо ще не вмерла України воля,
І майорить наш синьо-жовтий стяг,
Замайорить нам славна, добра доля!

(Звучить Державний гімн України у виконанні Мішаного студентського хору Навчально-наукового інституту мистецтв ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Керівник — Заслужений працівник культури України — Жанна Зваричук).

Ведучий: До слова запрошуємо депутата Верховної ради І і ІІ скликання,

Голову обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка — Степана Волковецького.

(Виступ С. Волковецького, після цього він запрошує на сцену Д. Павличка).

(Після цього ведучі запрошують на сцену представників влади).

Ведучий: До вітального слова запрошуємо:

Першого заступника голови обласної ради — Василя Гладія;

Ведуча: Заступника голови обласної державної адміністрації — Віталія Федоріва

Ведучий: та ректора Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника — професора Ігоря Цепенду.

(Виступ представників влади).

Ведуча: З осені 1945 р. по літо 1946 р. Дмитро Павличко був ув'язнений за, сфабрикованим сталінськими каральними органами звинуваченням, у приналежності до УПА. 1948 р. Дмитро Павличко вступає на філологічний факультет Львівського університету, де вивчає українську мову та літературу. Студентом очолює літературну частину Львівського театру юного глядача, згодом — відділ поезії журналу «Жовтень» (1957 р.–1959 р.)

Ведучий: Вже 1 січня 1951 р. в газеті Львівського університету «За Радянську владу» публікується перший вірш Павличка «Дві ялинки». 1953 р. поет вступає до аспірантури, досліджувати сонети Івана Франка, але невдовзі залишає наукову роботу. Того ж року виходить його перша збірка поезій «Любов і ненависть». 1954 р. за пропозицією М. Бажана Д. Павличка було (заочно!) прийнято до Спілки письменників.

Ведуча: 1964 р. Дмитро Павличко з родиною переїхав до Києва і очолив сценарну майстерню кіностудії ім. Олександра Довженка. За його сценаріями поставлені фільми «Сон» (1965 р.) — у співавторстві з Володимиром Денисенком та «Захар Беркут» (1970 р.) З 1966 р. по 1968 р. поет працює у секретаріаті Спілки письменників України, а з 1971 р. по 1978 р. редагує журнал «Всесвіт». 1977 р. Дмитро Павличко стає лауреатом Державної премії України імені Тараса Шевченка.

(Вір «Не спи, моє серце, не спи!», без оголошення виконує Мішаний студентський хор Навчально-наукового інституту мистецтв ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».)

Ведучий: «Не спи, моє серце, не спи!» виконав Мішаний студентський хор Навчально-наукового інституту мистецтв Дер-

жавного вищого Навчального закладу «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Керівник — Заслужений працівник культури України Жанна Зваричук, концертмейстер — доцент Марина Рудик.

(Студентський хор сходиться зі сцени).

Ведучий: Поет є одним із організаторів Народного Руху України, Демократичної партії України. Тридцятиріччя якого відзначали в цьому році.

Протягом 1990 р. — 1994 р. Павличко є депутатом Верховної Ради, та певний час є послом України в Канаді.

1997 р. поета нагороджено орденом «За заслуги» III ст., а 1999 р. — орденом князя Ярослава Мудрого V ст.

Ведуча: Дмитро Васильович, на своєму віку, бачив чимало людей з якими як у кабінетах, так і в неформальній обстановці тісно спілкувався, не злічити – так само, тих подій, без перебільшення історичних, до яких він причетний (узяти хоча б проголошення незалежності України, адже до нього Павличко має безпосередній стосунок.

*(Звучить пісня «Два кольори» виконує НА чоловічий вокальний ансамбль «Два кольори» Тисменицького районного Народного дому.
Кервник — Тамара Березицька).*

Ведучий: Прозвучала пісня «Два кольори», яку виконав Народний аматорський чоловічий вокальний ансамбль «Два кольори» Тисменицького районного Народного дому. Кервник — Тамара Березицька;

З жовтня 1995 р. до травня 1998 р. поет був Надзвичайним і Повноважним Послом України в Словацькій Республіці. Також Павличко був Послом України в Республіці Польща в період з весни 1999 р. по лютий 2002 р. (завдяки його старанням в центрі Варшави в березні 2002 р. було споруджено пам'ятник Тарасу Шевченку).

Ведуча: 2004 р. за визначний особистий внесок у розвитку країнської літератури, створення вершинних зразків поетичного слова,

плідну державну і політичну діяльність поету присуджено звання Героя України з врученням ордена Держави.

Ведучий: Пісня «Присяга». Виконує Народний артист України — Михайло Кривень!

(Виступ Михайла Кривеня та пісня «Присяга»).

Ведучий: З 21 жовтня 2005 р. поет є народним депутатом України.

На IV Всесвітньому Форумі Українців (Київ, серпень 2006 р.) Дмитра Павличка було обрано Головою Української Всесвітньої Координаційної Ради.

2009 р. Дмитра Павличка нагороджено орденом князя Ярослава Мудрого IV ст.

Ведуча: Велика людина, що гідна пошани і визнання! У літературному доробку Дмитра Павличка — поетичні збірки «Любов і ненависть» (1953 р.), «Моя земля» (1959 р.), «Правда кличе!» «Чорна нитка» (1958 р.), «Бистрина» (1959 р.), «Днина» (1960 р.), «Пальмова віть» (1962р.), «Пелюстки і леза» (1964р.),

Ведучий: «Хліб і стяг», «Гранослов» (1968 р.), «Сонети подільської осені» (1973 р.), «Таємниця твого обличчя» (1974 р., 1979 р.), Вибрані твори в двох томах, «Спіраль» (1984 р.), «Задивлений у будущину», «Поєми й притчі», «Вибрані вірші» (1986 р.), «Покаянні псалми» (1994 р.), «За нас» (1995 р.), «Золоте ябко» (1998 р.), «Ностальгія» (1998 р.), «Засвідчую життям» (2000 р.), «Наперсток» (2002 р.), «Рубаї» (2003 р.), «Сонети» (2004 р.), «Не зрадь» (2005 р.), «Три строфи» (2007 р.), «Аутодафе» (2008 р.)...

Ведуча: Його перу належать такі збірки літературно-критичних статей: «Магістралями слова» (1978 р.), «Над глибинами» (1984 р.), «Біля мужнього слова» (1988 р.); книги для дітей — «Золоторогий Олень» (1970 р.), «Дядько Дош» (1971 р.), «Де найкраще місце на землі» (1973 р.), «Смерічка» (1982 р.), «Плесо» (1984 р.), «Рідна мова».

Ведучий: На сцені Вокальний чоловічий квартет «Коло» з піснею «Явір і яворина». Керівник — Заслужений працівник культури України — Петро Чоловський.

(На сцені Вокальні й чоловічий квіртет «Коло» з піснею «Явір і яворина». Керівник — Заслужений працівник культури України — Петро Чоловський).

Ведучий: Дмитро Павличко є також і визначним майстром перекладу (перекладає з англійської, іспанської, італійської, французької, португальської та багатьох слов'янських мов) — «Світовий сонет» (сонетна творчість європейських поетів, 1983 р.), «Сонети Шекспіра» (1995, 1998 р.), «50 польських поетів» (антологія польської поезії, 2000 р.), «Поезії Хосе Марті» (2001 р.), «Антологія словацької поезії ХХ століття» (1997 р.), «Мала антологія хорватської поезії» (2008 р.).

Ведуча: Своїми перекладами Павличко запропонував нове прочитання творів Данте Аліг'єрі, Франческо Петрарки, Мікеланджело Буонарроті, Федеріко Гарсія Лорки, Хосе Марті, Рубена Даріо, Генріха Гайне, Генріка Ібсена, Леопольда Стаффа та багато інших.

Ведучий: Дмитро Павличко — автор відомих пісенних текстів — «Впали роси на покоси», «Лелеченьки», «Україно воз'єднана», «Долиною туман тече», «Явір і яворина», «Я стужився, мила, за тобою», «Дзвенить у зорях небо чисте», «За літами»... Пісня «Два кольори» (1949 р.) стала народною. На слова поета написали чимало пісень і автори — Володимир Губа, Юлій Мейтус, Богдан Янівський, Богдана Фільц, Олександр Львів, Микола Литвин, Галина Менкуш, Галина Ільєва, але найбільше — Олександр Білаш. Твори на слова Дмитра Павличка виконували і виконують українські співаки Дмитро Гнатюк, Анатолій Мокренко, квіртет «Явір», Василь Зінкевич...

Ведуча: Пісня «Долиною туман тече» виконує чоловічий склад НА хору «Прикарпаття», Народного дому села Угорники, Івано-Франківської міської ради. Керівник — Галина Мартиненко

(Пісня «Долиною туман тече» виконує чоловічий склад НА хору «Прикарпаття», село Угорники Івано-Франківської міської ради. Керівник — Галина Мартиненко).

Ведуча: Творчий доробок Дмитра Павличка відомий у близькому і далекому зарубіжжі. Окремими книгами виходили його твори російською, естонською, польською, болгарською, угорською, грузинською та слов'янськими мовами.

Ведучий: Пісня «За літами» Виконує солістка обласної філармонії імені Іри Маланюк — Оксана Кречко;

(Пісня «За літами» Виконує солістка обласної філармонії імені Іри Маланюк — Оксана Кречко).

Ведуча: Поезія Павличка різних десятиліть — своєрідне дзеркало, у якому настрої, віяння, цінності, орієнтири і побут відбито, із цих текстів, якщо уважно і вдумливо читати їх, легко можна дізнатися, кого в нас у 50-ті шанували, кого у 60-ті ляляли, про що дозволяли говорити, а про що навіть не згадували у 70-ті, із якими страхами і надіями жителів радянської України із 80-х у 90-ті переходили — це своєрідний підручник української історії у віршованій формі, вивчати який шалено цікаво.

Ведучий: Пісня «Впали роси на покоси» Виконує НА вокальний ансамбль «Фортуна» Тисменицького районного Народного дому. Керівник — Надія Абрамчук;

(Пісня «Впали роси на покоси» Виконує НА вокальний ансамбль «Фортуна» Тисменицького Народного дому. Керівник — Надія Абрамчук).

Ведуча: Дмитро Павличко любить співати і вважає, що людина, яка не співає, – не людина: коли вона співає, в інший вимір, створений поезією, піснею, наче переноситься!

Ведучий: Наш народ дуже музичний, надзвичайно співочий!

Ведуча: «Лелеченьки» виконує жіночий вокальний ансамбль «Росинка». Керівник — Заслужений діяч мистецтв України — Христина Михайлюк;

(Твір «Лелеченьки» виконує жіночий вокальний ансамбль «Росинка». Керівник — Заслужений діяч мистецтв України — Христина Михайлюк).

Ведучий: Особливу сторінку творчості Дмитра Павличка складають його поетичні твори для дітей. Збірка «Плесо», «Де

найкраще місце на землі», казкові поеми «Пригоди kota Мартина» та «Золоторогий олень» — цілі віхи в українській дитячій поезії. Найкращі українські твори для найкращого, українського майбутнього!

Ведуча: Пісня «Україно, нене». Виконує Народний артист України, гість із Чернівців — Іван Дерда.

(Пісня «Україно, нене». Виконує Народний артист України — Іван Дерда).

Ведучий: Твір «Земле воз'єднана». Виконує Муніципальний камерний хор «Галицькі передзвони». Керівник — Заслужений діяч мистецтв України — Ігор Дем'янець;

(Твір «Земле воз'єднана». Виконує Муніципальний камерний хор «Галицькі передзвони». Керівник — Заслужений діяч мистецтв України — Ігор Дем'янець).

Ведуча: Пережито... Пройдено чимало... Написано незліченно багато... Цього року світ побачила ще одна збірка автора, під назвою: «Поеми і притчі». І ми радо запрошуємо на цю сцену директора видавництва «Писаний камінь» міста Косів — Михайла Павлюка!

(До слова запрошується директор видавництва «Писаний камінь» Михайло Павлюк. (м. Косів). Презентується книжка Д. Павличка «Поеми і притчі» 2019 рік).

Ведучий: Ми хочемо повернути Дмитра Павличка в його дитинство, оповите красою природи та народною музикою.

Ведуча: Вас вітають Троїсті музики з селища Яблунів! Керівник — Василь Григорчак.

(Троїсті музики).

Ведуча: Запрошуємо на сцену автора, ювіляра, Героя України, лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка, поета, перекладача, літературознавця — Дмитра Павличка!

*(Вихід на сцену Д.Павличка. Троїсті музики грають марш).
(Дмитро Павличко читає 3 вірші).*

Ведучий: Дмитро Павличко робив корегування Державного гімну України, а також корегував і гімн ОУН «Зродились ми великої години».

Ведуча: Гімн ОУН «Зродились ми великої години». Виконує Муніципальний камерний хор «Галицькі передзвони».

(Виконується Гімн ОУН «Зродились ми великої години»).

Ведучий: Все в житті має властивість закінчуватися. Творчий вечір Дмитра Павличка теж підійшов до завершення!

Ведуча: Бажаємо вам, дорогий ювіляре, міцного здоров'я, сили, на-снаги, натхнення та многих і щасливих літ!

(На фінал виконується «Многая літа»).

«КОТИЛАСЯ ПИСАНОЧКА»

(Сценарій I-регіонального
фольклорно-етнографічного фестивалю)

Церковне подвір'я святково прикрашене декоративними писанками. На подвір'ї збираються громада села та учасники I-го регіонального фольклорно-етнографічного фестивалю «Котилася писаночка». Звучать великодні пісні.

(Звучать Великодні дзвони). Під дзвони звучить голос диктора:

Диктор: Котилася писаночка з гори на долину,
Прикотилась прямисінько до нас у гостину,
А за нею йде Великдень, несе білу паску,
Дзвонить в дзвони, всім дарує радощі і ласку.
Відчиняймо ворота і гостей вітаймо,
«Христос Воскрес!» усі разом
Мерщій звеличаймо.

(До мікрофонів підходить вокальний Дует «Гердан» Будинку культури м. Яремче. У їх виконанні акапельно звучить пісня «Вербовая дощечка», а колективи ведуть хоровод).

Ведуча: Великдень всіх нас на гостини просить,
Малює сонце полотно небес,
І крашанку, як усмішку підносить,
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Ведучий: В цей світлий день овіяний теплом
Забувши все погане й відкинувши зневіру,
Просвічені пасхальним торжеством,
Кріпіть в собі всі прадідівську віру.

Ведуча: Керуйтеся лише правдою й добром,
Господь пошле за це вам ласку щирю,
І воскресайте разом із Христом!
Смачної паски, радості вам й миру!

Ведучий: Христос Воскрес!

Всі разом: Воістину Воскрес!

Ведуча: Дорогі жителі та гості нашого краю! Упродовж століть, приходять до нас великий день — світлий празник Христового Воскресіння, найбільш давнє, урочисте і радісне свято.

Ведучий: Нехай це життєрадісне свято єднає нас, щоб ми могли спільно у нашому краї молитись за воскреслу долю України, за мир, здоров'я рідних, добро народу і за його єдність.

Ведуча: І у цей світлий, урочистий день Великодня ми розпочинаємо І-ий Регіональний фольклорно-етнографічний фестиваль великодніх гаївок «Котилася писаночка», за участю мистецьких колективів нашого краю, бо Воскресіння Христове — найбільше і найсвітліше свято усього християнського світу.

(Без оголошення виступ вихованців згромадження сестер Милосердя м-ну Ямна та фольклорного колективу «Джерело Міжгір'я» клубної установи м-ну Ямна, керівник Марія Дедерчук).

Ведучий: Свято Пасхи багате не тільки величними Богослужіннями, радісними співами і глибоко символічними обрядами, але й розмаїтими народними звичаями. Вони походять ще дохристиянських часів, коли наш народ у тому самому часі відзначав свято привітання весни і весняного сонця.

Ведуча: Християнство багато з прадавніх народних звичаїв освятила, надала їм християнського значення та прийняла за свої.

Ведучий: Премилі великодні пісні творять один могутній гімн радості. Особливим виявом великодньої радості в нашій Україні були гаївки, гагілки, веснянки — цей дорогоцінний скарб ранньої культури наших предків.

Ведуча: На Великдень, після Служби Божої, скуштувавши свяченого яйця та паски, люди виходили в гаї, сади, левади, на церковні площі і влаштовували масові забави, де ще їхні мами і бабусі з року в рік справляли це велике свято душі.

(Без оголошення виступ народного аматорського фольклорно-етнографічного колективу «Перепілонька» клубної установи с. Поляниця, керівник Наталя Петрованчук).

Ведучий: Завела нас веснянка у коло,
Красне сонце веде всіх за руки.
І квітки, наче струни, навколо
Таємничі розхлюпують звуки.

Ведуча: І земля — ніби писанка світла —
Кольорова, весела сьогодні.
В церкві люди — святковій й привітній.
Воскресаєм у дні Великодні.

(Без оголошення виступ народного аматорського художньо-просвітницького колективу БК м. Яремче, керівник Світлана Абрам'юк).

(Без оголошення виступ народного аматорського фольклорно-етнографічного колективу «Березунка» Будинку культури с. Татарів, керівник Галина Свідрак).

(Без оголошення виступ фольклорного колективу «Берегиня» клубної установи с. Яблуниця, керівник Марія Санкович).

(Виступ дитячого вокального ансамблю «Росинки Карпат» Будинку культури с-ща Ворохта, керівник Мирослава Стефанців).

(Виступ Народного аматорського фольклорно-етнографічного колективу «Карпатські зорі» Будинку культури с. Микуличин, керівник Наталя Сорохманюк).

(Всі учасники розміщуються з керівниками на імпровізованій сцені).

Ведучий: З нагоди І-го регіонального фольклорно-етнографічного фестивалю «Котилася писаночка» до вітального слова запрошуємо секретаря міської ради Володимира Губарчука.
Прошу. Виступ. Нагородження.
Дякую.

(На закінчення свята всі учасники стоять на імпровізованій сцені).

Ведуча: Христос Воскрес! Подія ся правдива.
Христос Воскрес! Знов віра ожива.
О, величаве і безмірне диво.
Непереможні у віках слова!

Ведучий: Христос Воскрес! Поезія безсмертя.
Христос Воскрес! Вершина всіх чудес.
Ніхто не зможе це знамення стерти
Від джерела і до найдальших крес.

(Виконують всі учасники дійства).

(Пісня «Христос Воскрес!»).

Святкуй, Україно — Новий Єрусалиме,
Силою Воскресіння ти ожила,
Будь певна — Господь є з Тобою,
Щоб для нас, ти щаслива була!
Ми ще раз вітаємо Вас із святом!
Зичимо Вам щастя, здоров'я та всіх земних благ!

Всі разом: Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

«З ГОСПОДОМ У СЕРЦІ»

*(Сценарій урочистої академії, присвяченої
30-ти річчю легалізації Української греко-католицької церкви)*

Завіса закрита. В залі гасне світло. Лунає запис церковного дзвону.
Звучить дикторський текст.

Диктор 1: Предобрий, милосердний, Отче наш!
Моя розрадо і моя науко!
З Тобою йду, ділю з Тобою час,
Не зможу йти — візьми мене на руки!

Диктор 2: До Тебе прибігаю кожен день,
В покорі свою голову схиляю,
Зі мною Ти і в радощах й в журбі,
Без Тебе я себе не уявляю!

(На авансцену виходять семінаристи, виконують «Отче наш»).

Диктор 1: Господь завжди живе в нашому серці!
Любов до Нього — найсильніша зброя!
Якщо Йому я не відчиню дверці,
Тоді скажіть: «Хто я без Бога? Хто я?»

Диктор 2: Багато літ за це нас всіх карали,
І намагались з Богом розлучити,
Церкви палили, віру зневажали,
Ми вижили, щоб Господа хвалити!

*(На авансцені, в темноті, поступово висвітлюється постать
Чоловіка-грішника, який у свій час руйнував хрести, куполи,
палив церкви, робив доноси на християн, а з іншої — постать
Священника. Промінь світла висвітлює почергово цих двох людей.
Між ними відбувається діалог-сповідь).*

2 мікрофони-петлички

Чоловік: Отче, ви тут?

Священник: Так, сину мій!

Чоловік: Отче! Не проженіть з церкви! Я прийшов посповідатися, хоча і не знаю, як це робиться, але щось несамовито пече у грудях!..

Священник: Це — гріх, сину мій! То він розриває душу!

Чоловік: Отче! Це ж я палив церкви і зривав хрести з куполів! Це ж я писав доноси на священників і віруючих християн! Це я вивозив їх в глибокі Сибіри і тішився від своєї злоби!... Тепер я страждаю! Дуже сильно страждаю! Як мені знайти спокій?..

Священник: Молися, сину мій! Покайся і молися!...

Чоловік: Але ж я не вмію!

Священник: А ти слухай свого серця і говори з Господом! А я теж буду за тебе молитися! Бог добрий чоловіколюбець!

Священник і Чоловік сходять зі сцени

Диктор 1: Господи прости! Прости!.. Пробач!

Бо не знають, нелюди, що коять!
Розпинають сотні літ Тебе,
Що ж таке вони, зухвалі, творять?

(Відкривається завіса. Димова машина розсіює дим.

*На сцені Зразковий аматорський ансамбль танцю «Дивоцвіт» с. За-
дністрянське, Галицького району.*

*Керівник — Олександр Заставний. Хореографічна композиція
з Ангелами. В кінці композиції вони виносять церковну атрибутику
і ставлять на куби, що розміщені на авансцені).*

Відео-слайди зображення церков. Ангели сходять зі сцени. Димова машина. На сцену виходить отець Вітольд Левицький з піснею «Згоріла церква».

На екрані, під час пісні, демонструється відео: кадри тих подій, коли закривали церкви, підпалювали або з храмів робили склади, руйнували куполи, стіни, ломили хрести.

Диктор 2: Стріляли в Бога... Всяко розпинали...

Яку б іще придумати їм кару,

За те, що люблять мову, пісню, віру,
За те, що люблять віддано державу!

*(Димова машина створює туман, як момент згарища).
(Вихід ведучих)*

Ведучий: Несу свій хрест, а він важкий і довгий,
Міцний, дубовий, як його нести?!
Я піднімаюсь... Падаю з ним знову...
Нести не можу — пробую повзти!

Ведуча: І я несу... Колись буде Голгофа!
Таких, як я багато поруч йде!
Я лиш прошу в думках Пречисте Небо,
Хай хрест мені спасіння принесе!

(На сцену виходить хор семінаристів).

Ведучий: 1946 рік — була ліквідована Українська Греко-Католицька Церква, розпочались масові переслідування і священників, і вірян.

Тисячі отців, в тому числі і представники вищого духовенства на чолі з митрополитом Йосипом Сліпим перебували в ув'язненні, на засланні.

Ведуча: Ті, хто зумів уникнути переслідувань почали служити у підпіллі. Там перебувала Греко-Католицька Церква впродовж 1946–1989 років.

Диктор: За любов до рідного краю,
До пісні, до Бога, до хати,
Вас мовчки везли на чужину,
Десь там, в Сибірах, помирати!

(У виконанні хору семінаристів звучить твір «Плоттю заснувши»).

(Хор семінаристів виконує твір «Воскресіння Твоє, Христе Спасе»).

(Після пісні хор сходить зі сцени).

(На сцену виходять 4 семінаристи).

4 Семінарист: У роки підпілля греко-католики були більш вільні думкою, ом али мету — відродження церкви. У таємності було велике таїнство, коли молились по хатах.

Ніщо так не єднає людей, як наявність конкретного зовнішнього ворога, зрозумілого людям, який їх переслідував, який далі залишався. Проблема інша: чи ці люди, які були у підпіллі, а їх було багато, чи вони зуміли передати своє переконання своїм дітям?

2 Семінарист: Підпілля зберегло віру. Переслідування показувало суть людини, яка змушена була визначитися зі своїми цінностями та їх захищати, ділячись шматком хліба з ближнім. У час заборони УГКЦ втратила багато майна, був перерваний розвиток церкви, якій митрополит Андрей Шептицький присвятив своє життя, також був перерваний і зв'язок зі світом.

3. Семінарист: Коли забрали майно церкви, винищили покоління професорів, священників, катехитів, це дуже важко відгукнулось у сучасних умовах. Та водночас репресії, гонитва і переслідування за віру заклало фундамент для розвитку церкви. Говорячи про урок катакомбної церкви, вірні і духовенство виокремлюють духовний елемент, що у час заборони все будувалось на вірі, і цей урок важливо продовжувати і в сьогодні.

4. Семінарист: Церква — це духовна установа! Безумовно, вона існує в дуже конкретних історичних, політичних, економічних обставинах, але її сила, цінність для людства є у її духовних надбаннях.

Багато десятиліть тому дехто думав, що це кінець нашої Церкви, але завдяки тому, що сталося тоді, ми ожили, скріпилися. І при Божій допомозі зможемо краще служити нашому народові!

Ведучий: Любов до Бога сильно дратувала,

За неї треба дорого платити,

Ведуча: По-всякому Україну катували,

Вона ж жива і завжди буде жити!

(На сцену, з різних боків виходять люди, жителі сіл, які чекають на відправу отця Симеона Лукача в одній із сільських хат).

- 1 Жінка:** Сьогодні вечером до нашої хати завітає отець Симеон Лукач! Дитинку треба охрестити. Лиш би ніхто не дізнався!
- 2 Жінка:** Швидше забувайте коцями вікна, щоб жодної щілинки не було, а то, як побачать світло, то миттю будуть в хаті!
- 3 Жінка:** Ой! Не лякайте! І без того моторошно, як згадаю його попередній арешт!..А далі ...лісоповал Красноярського краю і ті знущання про які розповідав! Голод... Холод... і ту страшну ненависть ворога!..

(Заходить отець Симеон Лукач з парасолею і коблінкою яблук у руках, а на дні церковні речі та заборонена література).

- о. Симеон Лукач:** Слава Ісусу Христу! Де ж те маленьке дитятко, якого треба охрестити?
- Мама немовлятка:** Слава навіки Богу! Ось, отче! (показує на руках мале немовлятко, яке священник бере на руки і промовляє)
- о. Симеон Лукач:** Це наша дитина! *(сказавши це передає дитину 1 Жінці і каже)* Чи відрікаєшся ти сатани, всіх діл його, і всіх ангелів його, і всього служіння його, і всієї гордині його?

1 Жінка: Відрікаюся!

о. Симеон Лукач: Чи обіцяєш служити Христу і вірити в нього?

1 Жінка: Обіцяю!

(На цьому фоні, голосно і різко звучить стукіт у двері. Всі замовкають).

2 Жінка: Владико! Тікайте! В ті двері! На город! Швидше!..

(Всі тікають, виходячи через запасний вихід. На сцену виходять 4 семінаристи.)

1 Семінарист: У липні 1962 року його заарештували вдруге. Ув'язнення Симеон Лукач відбував у Станіславівській тюрмі. Йому присудили 10 років суворого режиму, а йому вже тоді було за 70 років, і 5 років позбавлення права проживати на своїй Батьківщині. Пізніше вирок змінили на 5 років звичайного режиму.

- 2 Семінарист:** Єпископа Симеона звинуватили в тому, що він керував нелегальною діяльністю уніатських священників на Станіславівщині, складав рукописи релігійного характеру та розповсюджував їх серед священників, віруючих і монахів.
- 3 Семінарист:** У в'язниці в нього розвинулася важка хвороба легенів, яку лікарі визначили, як астму. Та насправді — це був туберкульоз, який і став причиною смерті.
- 4 Семінарист:** 22 серпня 1964 року Симеон Лукач помер в побожності та святості. На похороні було дуже багато людей. Хоронили без священника і ще довший час ходити на цвинтар перевірити, чи ніхто не розрив могилу!

(Семінаристи виходять за лаштунки, а на сцену виходять ведучі до мікрофонів на стійках).

- Ведуча:** Страшно дивує одне, що офіцерів, які вели допити, нагороджували бойовими орденами за виконання особливо важливої операції! Тільки подумати — арешт німечиних, перестарілих людей — це бойова операція!
- Ведучий:** Якусь інформацію слідчі вибивали у інших ув'язнених, а все приписували єпископові! І таких випадків було дуже багато!
- Ведуча:** Не можемо будувати майбутнє нашої Церкви без її того головного фундаменту — трагедії ХХ ст, коли Церква перебувала у підпіллі. Ніхто не вірив, що УГКЦ стане такою сильною. Були покладені великі жертви, і ми маємо їх не тільки пам'ятати, але й будувати на них нашу перспективу.
- Ведучий:** 8-10 березня 1946 р. У Львові було проведено псевдособор, який завершився ухваленням рішення про скасування УГКЦ. Священники, які їхали сюди не знали, навіщо їх привезли. Були й такі, які не голосували на соборі. Що з ними сталося? На Личаківському цвинтарі чи на інших цвинтарях на їхніх могилах ви зможете прочитати дату смерті — тиждень-два після собору. Їх швидко знищили. Кожних п'ять років КГБ робило перевірку, як перейшли на православ'я греко-католицькі парафії: чи часом не виступає тризуб з якоїсь ікони? За кого моляться на Службах Божих?

(На екрані висвітлюється відео без звуку «Коли на волю проситься сльоза» і триває на вірші ведучих).

Ведуча: Бринить сльоза на віях, мов роса,
З Тобою, Боже, тихо розмовляю,
Про все на Світі, про оте своє,
Яке Тобі одному довіряю!

Ведучий: Мовчки кричу, шепочу і сміюсь,
А Ти мовчиш, бо й так все добре знаєш,
Ведеш мене оцим важким життям
І завжди на добро благословляєш!

Ведуча: Молюся щиро... Думка лине в Небо...
На віях сльози, в серці каяття...
Переді мною враз перебігає
Усе моє скуйовджене життя!

Ведучий: Дивлюся щиро поглядом у хмари,
Вклякаю на коліна і прошу:
«Подай нам, Боже, віру й порятунок,
Як спраглим святу крапельку дощу!»

*(На сцені вокальний ансамбль «Домінанта» Центру культури та дозвілля «Відродження» м. Тисмениця, керівник Олександра Петрів.
Друга пісня «Розмова з Богом».)
(Пісня «Алилуя»).*

(На сцені струнний ансамбль «Кватро corde» обласної філармонії імені Іри Маланюк виконує твір «Паладіо». Ведучі ідуть за куліси).

Диктор 1: Під Твою милість прибігаєм, о Богородице свята!
Подай нам Віру і надію, єдність й любов на все життя!

Диктор 2: Не дай сховатися у буднях, не загубитися в собі,
Боротись, щиро так молитись і бути відданим Тобі!

*(«Кватро corde» виконує другий твір «Аве Марія».)
Солістка — Ольга Яловенко).*

Ведуча: Молюсь до тебе, Боже, день та ніч,
Тебе у мене хоче хтось забрати!..
Ти ж Батько мій, одвічний мій Творець,
Чому повинна я Тебе віддати?

Ведучий: Не викину ні з серця, ні з думок,
Моя Ти найдорожча половино!
Йдемо у двох, щодня за кроком крок...
Я не зречусь Тебе, бо я ЛЮДИНА!

Ведуча: Бо я — творіння рук Твоїх святих,
Я думка, дух, і погляд і постава,
І я не Юда, що Тебе продав!
Я щира! Я до Тебе не лукава!

Ведучий: Мій Боже, все при мені будь,
А я Тебе ніколи не покину!
Вони Тебе повік не заберуть,
Боротимусь за Тебе до загину!

Ведуча: Мій Боже, хай пливуть літа,
Нехай проходять дні, усе в порядку!
Вкраїна житиме і житиме народ,
І буде починатися спочатку!

Ведучий: Як нас карали, Боже, за молитву!
З Тобою розмовляти не давали,
Цькували, переслідували, гнали,
Знущалися, сміялись, катували!

Ведуча: А ми мовчали й ревно так молились,
Не падали у відчай, не здавались,
Вклякали на коліна і хрестились,
Навіки із Тобою залишались!..

*(На словах ведучих, виходить Чоловічий вокальний ансамбль «Соколи»
Рогатинського Будинку культури. Виконують християнський кант
«Через поле широкє»).*

Диктор 1: За храм збезчещений, собор в руїні,
За кров братів, мордованих в підвалах,
За смерти жах і голод в Україні,
За тих святих, що на хрестах вмирили,
Щоб діти вольними жили у славі,
За підступ, поєне в отруті лезо,
Сибір, Соловки, Казахстан, Березу...

(На сцену виходить хор «Кредо». Керівник — Заслужений працівник культури України Жанна Зваричук. Хор виконує твір Кирила Стеценка «Благослови, душе моя, Господа» та твір «Богородице Діво, радуйся»).

Ведуча: З огляду на політику демократизації у другій половині 1980-х, яку проводив у Радянському союзі — Михайло Горбачов, греко-католики більше не бажали миритися з несправедливістю щодо Церкви. Провісником легалізації УГКЦ стало оприлюднення заяви про вихід з підпілля групи священників (23 осіб) і вірних під керівництвом владики Павла Василика, датованої 4 серпня 1987 року. А наприкінці цього ж року активні греко-католики утворили Комітет захисту прав Української Католицької Церкви на чолі з колишнім політв'язнем Іваном Гелем.

Ведучий: Керівники поставили перед собою єдину мету — легалізацію УГКЦ, яку планували здійснити через «пробудження» українського суспільства і представлення проблеми греко-католиків перед органами державної влади Радянського союзу і світовою громадськістю.

Ведуча: Комітет почав збирати підписи під заявою щодо офіційного визнання УГКЦ. Протягом 1988–1989 років було зібрано близько 120 тисяч підписів.

У містах і селах Західної України просто неба проводилися Богослужіння, котрі спочатку збирали невелику кількість вірян, але згодом переросли в багатотисячні маніфестації.

Ведучий: Мій Господи! Предобрий і святий!
Молюсь до Тебе кожної хвилини!
Почуй мене! Почуй мене! Почуй!
Не відвернись від власної дитини!

Ведуча: Бо я Твоє творіння, образ Твій!
І я без Тебе не навчився итии!
Я лиш з Тобою вмю йти життям
І вірити, й надіятись, й любити!..

(На сцену виходить муніципальний камерний хор «Галицькі передзвони». Виконують духовний твір «Тебе Бога хвалим»).

Диктор 1: Присягаю Тобі, милий Боже,
Що ніколи Тебе не покину,

У молитві, в думках, у спочинку,
Я душею до Тебе прилину!

Диктор 2: Пісню слави співаю, мій Боже!
І всім серцем горнуся до Тебе,
Не покинь нас в години тривожні!
Бережи цю планету із Неба!

*(Хор «Галицькі передзвони» виконують твір «Алилуя»
Твардовського і сходять зі сцени).
(На сцену виходять 4 семінаристи).*

1 Семінарист: У травні 1989-го в центрі Львова греко-католицькі священники розпочали щонеділі служити Літургії. Також у найбільших містах Західної України, на міських цвинтарях, проводилися багатолюдні панахиди на честь полеглих бійців за долю України.

2 Семінарист: Найбільш масовим став похід вулицями Львова до собору Святого Юра 17 вересня 1989 року. Люди вимагали свободи віросповідання для греко-католиків. Того ж року відбулася акція голодування греко-католиків на Арбаті в Москві. Її розпочали єпископи Павло Василик, Софрон Дмитерко і Филимон Курчаба в приміщенні Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік 18 травня 1989 року.

3 Семінарист: Пізніше до акції долучилися духовенство й миряни, котрі змінювали одні одних протягом п'яти місяців. Голодування викликало великий резонанс у Радянському Союзі й у світі.

Важливим чинником інформаційної боротьби стало розповсюдження в країнах Заходу друкованих часописів Комітету захисту Української католицької церкви «Християнський голос» та багато інших.

4 Семінарист: Завершальними кроками легалізації Церкви стали повернення греко-католикам архікатедрального собору Святого Юра у Львові, яке відбулося 19 серпня, відновлення легальної діяльності монаших Чинів і Згромаджень та приїзд до України Глави УГКЦ Мирослава Івана Любачівського 30 березня 1991 року.

Ведуча: Пройшовши тернистий шлях УГКЦ не зламалася, не засумнівалася, не похитнулася... Вона вистояла і навпаки — відродилася.

Ведучий: Багато людей, на превеликий жаль, не змогли дочекати цієї урочистої миті, але ті, які вистояли відчують сьогодні невимовну радість!

Ведуча: До благословення та привітального слова на сцену запрошуємо преосвященного владика та представників влади: _____

*(Відбувається нагородження.
Владика вручає подяки та ювілейні медалі).*

Ведучий: Не так вже й багато залишилося духовенства, які були свідками й переслідуваними священниками підпільної української греко-католицької церкви.

Ведуча: Сьогодні вони заслуговують на велику шану і повагу. Під ваші щирі оплески на сцену запрошуються:

Отець Василь Керницький;

Отець Іван Бойко;

Отець Никодим Гуралюк ЧСВВ.

Хай буде Господь Бог з усіма вами:

Сьогодні, завтра, через сотні літ...

Ведучий: Хай буде поруч кожної хвилини,
В усі часи, допоки буде Світ!

*(Христина Андріїв «Молитва за Україну»,
на сцену виходять всі учасники).*

Ведучий: Давайте разом, в цю прекрасну мить, подякуємо Господу за все чудове та довгоочікуване, що ми маємо і заспіваємо духовний гімн України!

(Виконання духовного гімну України «Боже великий, єдиний» зведеним хором та всіма учасниками урочистої академії).

Ведуча: Наша урочиста академія, присвячена 30-річчю легалізації УГКЦ підійшла до завершення. Миру вам, любові та Божого благословення!

ІНСТРУКТИВНО-МЕТОДИЧНИЙ ЛИСТ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ КУЛЬТУРИ КЛУБНИМИ УСТАНОВАМИ

Ключові дати, до яких доречно проводити прогендерні заходи:

8 — березня Міжнародний жіночий день

17 — травня Міжнародний день боротьби з гомофобією і трансфобією

19 — листопада Міжнародний день чоловіків

25 — листопада Міжнародний день боротьби за ліквідацію насильства над жінками

«Гендерна революція в сучасному світі незворотня, історія назад не ходить... Повернути патріархальний порядок нереалістично...

Жити в сьогоднішньому мобільному та змінному світі на основі понять минулого люди не захочуть, та й не зможуть».

Ігор Кон

Гендерна культура (GENDER CULTURE) — це система уявлень, цінностей, знань, норм, інтересів та потреб, які формують соціокультурні аспекти статі, встановлюють відповідні статуси жінок і чоловіків, визначають їхні ролі, взаємовідносини й моделі поведінки у різних сферах життя, впливають на форми та результати творчої діяльності статей, визначають їхнє місце у картині світу. Зміст гендерної культури як соціального явища суспільного життя розкривається у забезпеченні умов для всебічного розвитку особистості, гармонійної соціалізації, самореалізації, гуманізації людини й суспільства.

Із набуттям чинності *Закону від 06.12.2017 р. № 2227-VIII «Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами»* в січні

2019 року українська спільнота отримала юридичний документ, що базується на ключових документах європейського (міжнародного) рівня, але не завжди готова адекватно сприйняти окремі твердження й термінологію. Бо до осмислення в громадах Прикарпаття проблем становлення гендерної культури у клубних працівників, на жаль, зрідка руки доходять. А сьогоднішня вимагає! Тим більше, що однією з основоположниць і лідерок суспільно-політичних рухів за гендерну рівність в Україні є наша краянка Наталя Кобринська.

Із одного боку українська спільнота відкрита до ідей демократії, рівності, толерантності та справедливості, з іншого — сучасний соціально-політичний та культурно-інформаційний простір насичений проявами шовінізму, расизму, ксенофобії, гомофобії, ейджизму, дискримінації за ознакою статі, що виражається у низці політичних гасел, стереотипних образах, символах, сексистських текстах і контекстах у ЗМІ, виступах посадовців, які принижують, зневажають й знеособлюють як жінок, так і чоловіків, обмежують їхні права, звужують можливості для адекватної ідентифікації, успішної соціалізації, гармонійного розвитку та повноцінної самореалізації особистості в соціумі. Зазначені прояви дозволяють говорити про низький рівень гендерної культури як на рівні окремої особистості, так і на рівні українського суспільства загалом.

Результати Центру соціальних експертиз Інституту соціології НАН України та інших досліджень локальних гендерних проблем першого десятиліття XXI століття промовисто свідчать, що характерними ознаками низького рівня гендерної культури є відсутність гендерно-чутливого світогляду, паритетних цінностей, незнання і/чи невиконанням нормативних документів з питань прав людини, зокрема гендерної рівності, офіційних зобов'язань української держави перед світовою та європейською демократичною спільнотою, нерозумінням і/чи небажанням упроваджувати ключові засади гендерної рівності, соціальної відповідальності та справедливості у різні сфери діяльності суспільства тощо. Високий рівень гендерної культури характеризується наявністю: гендерно-чутливої самосвідомості; гендерно-орієнтованого світогляду; гендерних цінностей, в основі яких лежать рівні права та можливості жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності, рівні обов'язки та відповідальність у виконанні сімейних і професійних

ролей, гендерна справедливість тощо; гендерної компетентності, що включає в себе гендерні знання, гендерні уміння й навички, мотивацію до реалізації принципів гендерної рівності в особистому та професійному житті, гендерно-чутливі моделі поведінки та форми діяльності; гендерну чутливість як здатність особистості помічати факти дискримінації за ознакою статі, протистояти їм та самим не створювати їх.

Стать впливає на всіх у комплексі досить тонкими і явними способами. Наша стаття і гендерна ідентичність є складовими елементами людської природи. Терміни «стать», «рід», «гендерна ідентичність» і «сексуальність» мають різні значення, які часто сплутують.

Гендерна ідентичність – це приналежність до статі, до якої, на думку самої особи, вона належить, яка може або не може бути такою ж, як стать, яка їй була визначена при народженні. Це відноситься до глибокого усвідомлення внутрішнього й індивідуального досвіду людини кожної статі і включає в себе особисті почуття тіла й інші вираження, наприклад одяг, мову й манери.

Орієнтовна тематика занять із гендерної грамотності:

«Абетка рівності»;

«Ми — різні, ми — рівні»;

«Толерантність врятує світ»;

«Я — хлопчик, я — дівчинка»;

«Небезпечні гендерні стереотипи»;

«Дерево рівності»;

«Права людини і дискримінація»;

«Я вибираю своє право на...»;

«Я відстоюю свою позицію»;

«Що нас об'єднує і в чому ми — індивідуальності»;

«Жінка і чоловік — дві половинки людства»;

«Я + Ти + Ми».

Приклади вправ/тренінгів-ігор:

«Гендерна рівність.»

План тренінгу:

Міні лекція «Що таке гендер та як проявляється гендерна дискримінація»;

Бліц-опитування «Бути жінкою — це: ...», «Бути чоловіком — це...»;

Вправа «Стать чи гендер?» (тренер зачитує ті речення, за якими потрібно визначити, до якого поняття вони належать (статі чи гендеру), наприклад:

1. Жінки дають життя дітям (стать).
2. Дівчаток виховують, як правило, акуратними і скромними, хлопчиків — сміливими і рішучими (гендер).
3. Мати — символ любові, турботи і миру (гендер).
4. У хлопчиків в підлітковому віці голос починає ламатися (стать).
5. Жінки емоційні, чоловіки — раціональні (гендер).
6. М'язові тканини жінок як правило меншого об'єму та складають близько 23 відсотків, натомість у чоловіків — 40 відсотків (стать).

Також можна використати вправу з онлайн ресурсу Ради Європи «КОМПАС», посібника з освіти в галузі прав людини за участі молоді.

«ГЕРОЇНИ ТА ГЕРОЇ»

Вправа:

Вона мій герой! А хто твій?

Опис. Це заняття передбачає індивідуальну, групову та загальну роботу, обмін думками та дискусію про:

- Героїнь і героїв як символи соціалізації та культури.
- Як гендерні стереотипи укорінилися в нашій історії, культурі й у повсякденному житті.

Відповідні права:

- Рівноправ'я
- Свобода від дискримінації
- Свобода думок і їх вираження

Цілі:

- показати, чому існують різні точки зору на історичні події;
- сприяти розвитку навичок критичного аналізу, цікавості, відкритості й почуття справедливості.

Необхідні матеріали:

- папір і ручки (не обов'язково, але бажано дати учасникам по одній червоній і одній синій смужці на кожного учасника);

- фліпчарт і маркери.

Інструкції:

1. Дайте учасникам 5 хвилин помізкувати над тим, які національні герої та героїні (з історії або сьогодення) викликають у них найбільше захоплення.

2. Роздайте папір і ручки й попросіть усіх накреслити дві колонки. До першої треба вписати (користуючись червоною ручкою) імена трьох- чотирьох героїнь, додавши коротку характеристику про те, хто вони та що зробили для своєї країни. Внизу аркуша треба написати ключові слова цих характеристик, які в них асоціюються з героїнями в цілому.

3. Те саме треба зробити з іменами трьох-чотирьох героїв, вписавши їх (синьою ручкою) до другої колонки.

4. Тепер запропонуйте учасникам об'єднатися в менші групи, приблизно по 5–7 осіб, і обговорити вибір кожного стосовно героїв та героїнь. Поставте їм завдання дійти згоди щодо чотирьох найдостойніших героїнь і чотирьох найдостойніших героїв.

5. Зберіть усіх знову разом і напишіть на фліпчарті в дві колонки імена героїнь і героїв кожної групи. Додайте ключові слова, щодо їх характеристик.

6. Обговоріть перелік характеристик і використання героїнь і героїв як рольових моделей, а також міру їхньої гендерної стереотипності. Потім переходьте до опитування.

Оцінка. Почніть із аналізу заняття того, про що довідалися учасники стосовно героїв і героїнь, а потім перейдіть до розмови про стереотипи взагалі та про їх вплив на уявлення та вчинки людей.

• До якого типу людей належать обрані учасниками герої і героїні? (Звичайні люди?

• Монархи?) Що вони робили? (Боролися? Писали вірші?) Як учасники дізналися про них?

• У чому схожість і відмінність між двома переліками характеристик?

• Які цінності відстоювали ці героїні та герої? Чи були ці цінності однаковими для тих і інших, чи між ними є відмінності?

• Що люди розуміють під словом «стереотип»? Наскільки стереотипи відповідають дійсності?

- Чи є вони завжди негативними?
- Чи маєте ви особисто й люди у вашому суспільстві взагалі якісь загальні стереотипи та очікування щодо чоловіків і жінок?

- Чи відчули учасники, що ці очікування їх якось обмежують? Як саме?

- Чи віддзеркалює складений на цьому занятті перелік характеристик ознаки, які можна назвати національними особливостями?

- В якій мірі соціальні та культурні бар'єри є наслідком стереотипного мислення?

- Яким чином схильність до гендерних стереотипів позбавляє людей їх прав?

- Які документи з прав людини і статті захищають людей від дискримінації через їх стать?

- Стереотипні очікування нерідко діють як перешкоди і для жінок, і для чоловіків, обмежуючи їхній вибір і їхні можливості в житті. З якими гендерними бар'єрами стикалися учасники? Було це вдома, в школі, в клубі чи на роботі?

- Що можуть учасники сказати про ці бар'єри? Чи можуть вони визначити якісь стратегії відходу від культурних норм та цінностей, пов'язаних із мужністю та жіночністю?

Варіації. Працюючи з групою молоді, ви, можливо, віддасте перевагу попрацювати з іншими типам героїв і героїнь — наприклад, героям коміксів або фільмів, зіркам поп-музики, кіно чи спорту. Можна почати заняття з читання коміксів, а потім висловити ідеї щодо характеристик персонажів. Окрім того, можна повісити плакати з зображеннями поп-зірок чи відомих спортсменів і попросити учасників дописати їм «бульбашки» з репліками й додати малюнки на кшталт коміксів. Якщо у відповіді на запитання «хто ваші героїні та герої?» ви дасте повну свободу, результатом можуть стати цікаві несподіванки, що сприятимуть плідотворній дискусії.

Попросіть учасників індивідуально вибрати двох людей, якими вони захоплююся, не кажучи їм, що вони повинні вибрати одну жінку і одного чоловіка. При аналізі попросіть їх порадити, чи більше

в їх списках чоловіків, ніж жінок, чи жінок, ніж чоловіків. Запитайте учасників, чи має це якесь значення.

Ідеї для вправ:

Приділяйте стереотипам у вашому повсякденному житті більше уваги, особливо тим, що ведуть до упередженості з боку інших і (ми моволі!) з вашого боку.

Дізнайтеся про жінок, які зробили свій внесок у вашу країну (світу, якщо ви працюєте в міжнародному контексті), але які не так добре відомі. Організуйте виставку у вашій установі. Ви можете самі написати статтю для місцевої газети або розмістити в Інтернеті коротке відео про цих жінок.

Організуйте свята до запропонованих вище ключових дат, не занурюючись у стереотипи.

Додаткова інформація:

«Стереотип» – спрощене, узагальнене і часто несвідоме упередження про людей або ідеї, які можуть призвести до конфлікту й дискримінації. Це узагальнення, коли ознаки, притаманні частині групи, поширюються на всю групу в цілому. Наприклад: італійці люблять оперу, люди з темною шкірою походять із Африки. Стосовно ж ролі жінок або чоловіків, то є очікування, як вони повинні поводитися, залежно від їх статі, що й називається «гендерними стереотипами».

Слова «стать» і «гендер» нерідко плутають. Стать стосується біологічних відмінностей між чоловіками та жінками, які є універсальними та незмінними. Гендер належить до соціальних атрибутів, набутих у процесі соціалізації людини як члена цієї спільноти.

Отже, гендер асоціюється з соціальними ознаками, ролями, вчинками, обов'язками та потребами, пов'язаними з приналежністю до чоловіків (чоловічої статі) та жінок (жіночої статі) в конкретному суспільстві в конкретний час – як членів конкретної спільноти в цьому суспільстві.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Айслер Р. Чаша та меч: наша історія, наше майбутнє / Р.Айслер [Текст]. – Рівне: Айслер. – К.: Сфера, 2003. – 355 с.

2. Гендерні перетворення в Україні[Текст]. — Київ: ТОВ «АДЕФ-Україна», 2007. — 165 с.

3. Гендерні революції: матеріали міжнародної науково-практичної конференції[Текст]. — Харків: Гендерний інформаційно-аналітичний центр «Крона», 2012. — 66 с.

4. Закон України від 06.12.2017 № 2227-VIII (Чинний) «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/T172227?an=1>

5. «КОМПАС»: Посібник з освіти в галузі прав людини за участі молоді [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.coe.int/uk/web/compass>

6. КОНВЕНЦІЯ Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами: довідник для членів парламенту. — К.: Видавництво «К.І.С.» ; Парламентська мережа «Жінки вільні від насильства», 2014. — 108 с. // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://rm.coe.int/1680096e45>

7. Мельник Т. 50/50: сучасне гендерне мислення: [словник] / Т. Мельник, Л. Кобелянська[Текст]. — К.: К.І.С., 2005. — 280 с.

8. Москаленко В. Гендерна культура суспільства. Гендерні норми [Електронний ресурс] / В. Москаленко // Соціальна психологія. — Режим доступу: http://bookbrains.com/book_420_chapter_154_%3Cspan_style='font-size:12.0pt;

9. Харитоновна Олена. Хліб, любов і фантазія, або Нотатки на полях Стамбульської конвенції та Кримінального кодексу (частина 1): розвінчування міфів про гендер і «розписки про згоду на секс» // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/183288_kh1b-lyubov--fantazy-a-abo-notatki-na-polyakh-stambulsko-konvents-ta-krimnalnogo-kodeksu-chastina-1

10. Shulamith Firestone, *The Dialectic of Sex: The Case for Feminist Revolution*. — New York: William Morrow, 1970.

«ІГОР ЙОСИПОВИЧ БІЛОЗІР»

(1955 — 2000)

*(65-річчю з дня народження та 20-річчю смерті
Ігоря Білозіра присвячується)*

«Те, що він робив, — робив якнайкраще. Манера його творчості захоплювала і захоплює... Звання народного композитора Ігор мав у людей набагато раніше, ані ж це офіційно визнала влада... Він дитиною жив і дитиною помер».

Оксана Білозір

Знаменитий композитор сучасності Ігор Білозір народився 24 березня 1955 року у місті Радехові Львівської області. Батько, Йосип Дмитрович, працював учителем співів у школі, а під кінець життя — дякував. У нього вдався Ігор своїм музичним талантом. Отож, після закінчення Радехівської ЗОШ № 1, майбутній композитор вступив на хормейстерське відділення Львівського музпедучилища, а згодом закінчив диригентське відділення Львівської консерваторії. Навчався ще й на композиторському відділенні у Л. Мазепи, але диплом не захистив з політичних причин. З Оксаною Білозір майбутній маестро познайомився ще навчаючись в училищі. Чотири роки вони з Оксаною Розумкевич дружили, а у 1977 році побралися.

Після завершення роботи у заводській самодіяльності, з 1979 року Ігор Білозір почав творчу діяльність з вокально-інструментальним ансамблем (ВІА) «Ватра» у Львівській обласній філармонії. На початку 1980-х «Ватра» вважалась одним з найкращих естрадних колективів Радянського Союзу. Ансамбль здійснив велику кількість записів на радіо і телебаченні, не раз був удостоєний звання лауреата і дипломанта пісенних конкурсів-фестивалів. У репертуарі цього ВІА були здебільшого вміло аранжировані Ігорем Білозіром українські народні пісні та його авторські твори. Колектив мав своє неповторне творче

обличчя. «Ватрі» були притаманні сердечність, простота і переконливість виконання. Ігор Білозір казав, що треба творити «щиро, з любов'ю і на добро» — таким було кредо «Ватри» і його керівника. Колектив активно гастролював — Середня Азія, Сибір, Далекий Схід, Прибалтика, БАМ, а також так звані «гарячі точки» — зокрема, Афганістан, Чорнобиль. А пізніше були і закордонні гастролі: Польща, Угорщина, Словаччина. Пізніше, у часи Перебудови і незалежної України, «Ватра» гастролювала і в Німеччині, Канаді, США. Також були створені ряд музичних фільмів на Львівському телебаченні: ««Ватра» кличе на свято» і ««Ватра» у Карпатах». Також за двадцять років творчої діяльності Ігоря Білозіра вийшло кілька альбомів з його музикою, серед яких «Ватра», «Многая літа», «Пісні Ігоря Білозіра», «Світлиця», «Пшеничне перевесло», «Коханий», «Любить — не любить», «Колядуйте разом з нами», «Від Бога».

Як композитор Ігор Білозір працював у різних напрямках. Йому належить музика для театру (зокрема, до вистав Львівського національного академічного драматичного театру імені Марії Заньковецької): «Декамерон», «Звичайне диво», «За шучим велінням», «На одинці з долею», «Розорене гніздо», «Олекса Довбуш», «Як ледар щастя шукав», «Василь Свистун». І. Білозір створив музику до кінофільму «Кармелюк», у якому зіграв роль шляхтича; музику до створюваного у 1980-ті кінофільму «Вечори на хуторі поблизу Диканьки», хорові, інструментальні твори.

Однак найважливішим є пісенний доробок Ігоря Йосиповича — понад шістдесят пісень, величезна частина з яких стала хітами, що вважаються народними через широку популярність. Серед поетів, на чії вірші ним було створено найбільше пісень — Богдан Стельмах, Петро Запотічний, а також Вадим Крищенко, Роман Кудлик, Анна Канич, Михайло Ткач та інші.

Пісенному стилю І. Білозіра притаманний український народний мелос, простота, глибина почуттів, відсутність штучності, мелодичність. Мелодика пісень Білозіра, успадковуючи традиції попередників, отримує супровід електроакустичних інструментів.

Вершинами пісенної творчості Ігоря Білозіра вважають композиції: «Ніби вчора», «Світлиця», «Перший сніг», «Джерело», де найкраще виражене лірико-драматичне начало. На гімнічно-патетичних

інтонаціях побудовані пісні «Від Бога», «Встань, народе мій!». Цікавими є пісні «Надивлюся на тебе», «Новорічна», «Многая літа».

Ігор Білозір не писав планово, а більшість його шлягерів були створені спонтанно. Так, під час перельоту в Канаду спільно з поетом Михайлом Ткачем народилася пісня «Від Бога»; під час перебування в Афганістані — «Ніби вчора» та обробка української народної пісні «Зеленеє жито». А шлягер «Пшеничне перевесло» І. Білозір, разом з поетом Богданом Стельмахом, створили, їдучи до Львівської філармонії.

Відхід від «Ватри» Оксани Білозір, яка повідомила чоловікові про розлучення та розпочала сольну кар'єру, негативно відзначилася на колективі. Помінялися усі плани. Але «Ватра» з серпня 1991 року переросла у самостійний мистецько-музичний центр. Так, у цьому центрі І. Білозір безкоштовно робив фонограми для талановитих дітей, консультував і продюсував творчу молодь. Через два роки в особистому житті митця відбулися приємні зміни, він одружився на філологині Ользі Максим'юк, яка вела концерти.

Останні роки життя композитор залишався у тіні, хоч і написав достойні пісні: «Від Бога», «Встань з колін, народе мій», та інші. Підняло настрій пісняря запізніле визнання: у 1997-му році Ігорю Білозіру було присвоєно звання народного артиста України.

Як згадував поет і співавтор Петро Запотічний: «У вечір з восьмого на дев'яте травня 2000-го року Ігор Білозір з друзями відпочивав у кафе «Цісарська кава» на Академічній. Атмосфера була розкутою і товариською. За сусіднім столиком група молодиків співали (буквально горланили) російською мовою брутальну пісеньку. Друзі Ігоря тихенько, але мелодійно заспівали українську пісню. Молодики з-за сусіднього столика зробили жорсткі, в образливій формі, зауваження, з глумливою посмішкою кидали репліки і щодо української пісні. Виникла суперечка. Хтось викликав наряд міліції. Конфлікт нібито загасили, молодики покинули заклад... один журналіст проводжав Ігоря Білозіра додому. Навпроти обласної прокуратури на них несподівано напали ті ж люди. Нападників не зупиняло навіть те, що перед ними відомий композитор, автор багатьох українських пісень, які стали хітами, улюбленець публіки. Навпаки, їх це ще більше розпалювало. Били садистсько-катівським способом: тупим, важким предметом

буквально розтрошили основу черепа, потім удар ще в чоло — теж сильна тріщина. І цього садистам було ще замало. Коли Ігор упав, нелюди його ще сильно копали ногами... Як згодом йтиметься у висновку медичної експертизи, сильний серцево-легеневий забій. Майже двадцять днів лікарі намагались витягти його з глибокої коми, але вночі з 27 на 28 травня зупинилось серце народного артиста України, композитора Ігоря Білозіра».

Як повідомляли ЗМІ, «він став жертвою синів високопоставлених чиновників. Убиваючи його, убивали нашу українську пісню, нашу українську мову, убивали наш народ, як убивали його віками».

На межі третього тисячоліття, у вже незалежній Україні, в центрі Львова, майже біля дверей прокуратури, по-звірячому забивають людину, за пісню українською мовою.

«ПІСНЯ ДЛЯ МАМИ»

(Рекомендований список пісень та поезій до Дня матері)

Вокально-хорові твори:

А матінка рідна сумна / Сл. і муз. Е. Стадника // Душі і серця вічний спів. Ліричні пісні про Україну, про рідний край, про матір, про кохання. — Галич, 2001. — С. 18.

Балада про мальви / Сл. Б. Гури, муз. В. Івасюка // День мами / Упоряд. Л. Топорович. — Львів: «Компанія Гердан», 1995. — С. 134.

Білила мати полотно / Сл. Г. Костів-Гуски, муз. В. Лазаренка // Лазаренко В. Кринична таїна. Пісні. — Красноперекоськ, 2003. — С. 13.

Виглядає мати сина / Сл. і муз. Е. Стадника // Душі і серця вічний спів. Ліричні пісні про Україну, про рідний край, про матір, про кохання. — Галич, 2001. — С. 45.

Вишиванка / Сл. Л. Пшеничної, муз. В. Лазаренка // Лазаренко В. Дорога до мами. Тернопіль: Джура, 2002. — С. 18.

Виший мені, мамо... / Сл. А. Слободяника, муз. А. Ковбаси // Ковбаса А. Пісні чебрецевих стежин. — Черкаси: Відлуння-плюс, 2006. — С. 102.

Два кольори / Сл. Д. Павличка, муз. О. Білаша // День мами / Упоряд. Л. Топорович. — Львів, 1995. — С. 152.

Дивлюсь на маму / Сл. і муз. Б. Кучера // Кучер Б. У небесах моя любов. — Снятин: Прут Принт, 1997. — С. 12.

Для мами пісня і любов / Сл. М. Руска, муз. В. Нестеренка // Для мами пісня і любов. Пісні Василя Нестеренка. — Чернігів, 2003. — С. 1.

Дорога до мами / Сл. А. Кичинського, муз. В. Лазаренка // Лазаренко В. Дорога до мами. — Тернопіль: Джура, 2002. — С. 5.

Заспівайте, мамо... / Сл. А. Слободяника, муз. А. Ковбаси // Ковбаса А. Пісні чебрецевих стежин. — Черкаси: Відлуння-плюс, 2006. — С. 40.

Колискова / Сл. і муз. Б. Кучера // Кучер Б. У небесах моя любов. — Снятин: Прут Принт, 1997. — С. 14.

Колискова мами / Сл. Л. Гаврилів., муз. В. Кочержука // Гаврилів Л. Осіннє відлуння. — Тернопіль, 2008. — С. 195.

Мама і я / Сл. М. Ясакової, муз. О. Янушкевича // Янушкевич О., Ясакова М. Дорога до мами. Пісні з акомпанементом. — Вінниця: Нова книга, 2008. — С. 42.

Мамина берізка / Сл. і муз. А. Недовінчаного // Недовінчаний А. Піснями завітчаний берег. — Полтава, 2008. — С. 21.

Мамина вишня / Сл. Д. Луценка, муз. А. Пашкевича // День мами / Упоряд. Л. Топорович. — Львів, 1995. — С. 161.

Мамині волошки / Сл. К. Мостової, муз. М. Троцака // Співають «Жабокруюківські дядьки». — Полтава, 2011. — С. 17.

Мамині квіти / Сл. В. Михайлищука, муз. С. Гричко // Михайлищук В. На перехресті долі. Збірка пісень. — Івано-Франківськ: Місто НВ, 2003. — С. 192.

Мамині очі / Сл. С. Охріменко, муз. А. Сухоноса // Тільки музика. Пісні Світлани Охріменко та Анатолія Сухоноса. — Чернігів, 1998. — С. 20.

Мамин образ / Сл. Н. Чира, муз. С. Орла . Пісня. — Рукопис.

Мамин хліб / Сл. С. Охріменко, муз. В. Нестеренка // Поле мого життя. Пісні Василя Нестеренка. — Козелець, 1998. — С. 7.

Мамині руки / Сл. Б. Радиша, муз. Г. Пилип'юка // Пилип'юк Г. Пісенне джерельце. Пісні. — Косів: Писаний камінь, 2007. — С. 62.

Мамині руки / Сл. М. Ткача, муз. О. Білаша // День мами / Упоряд. Л. Топорович. — Львів, 1995. — С. 159.

Мамині рушники / Сл. А. Крупка, муз. В. Нестеренка // Поле мого життя. Пісні Василя Нестеренка. — Козелець, 1998. — С. 19.

Мамині турботи / Сл. В. Дерія, муз. В. Лазаренка // Лазаренко В. Дорога до мами. — Тернопіль: Джура, 2002. — С. 10.

Мамо / Сл. Л. Гаврилів, муз. В. Подуфалого // Гаврилів Л. Ой, нічко-чарівниченько. Пісні та вірші. — Тернопіль, 1999. — С. 7.

Мамо, вже йде листопад / Сл. і муз. Е. Стадника // Душі і серця вічний спів. Ліричні пісні про Україну, про рідний край, про матір, про кохання. — Галич, 2001. — С. 16.

Мамо рідна! Глянь: на небі / Сл. народні, муз. Г. Пилип'юка // Пилип'юк Г. Пісенне джерельце. Пісні. — Косів: Писаний камінь, 2007. — С. 18.

Материна пісня / Сл. І. Бердника, муз. О. Білаша // День мами / Упоряд. Л. Топорович. — Львів, 1995. — С. 157.

Материнська туга / Сл. і муз. А. Недовінчаного // Недовінчаний А. Піснями завітчаний берег. — Полтава, 2008. — С. 9.

Материнське чекання / Сл. Н. Чира, муз. В. Кочержука // Кочержук В. Синів чекають матері. Патріотичні пісні національно-визвольного руху. — Надвірна, 1999. — С. 10.

Мати доню колихала / Сл. і муз. народні // Перлинки Прикарпаття. Українські народні пісні. — Тернопіль, 1994. — С. 6.

Матусенько / Сл. С. Григорчука, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 85. — 1977. — 16 липня.

Матусині очі / Сл. Б. Даниловича, муз. В. Лазаренка // Лазаренко В. Кринична таїна. Пісні. — Красноперекопськ, 2003. — С. 43.

Молитва матері / Сл. М. Ясакової, муз. О. Янушкевича // Янушкевич О., Ясакова М. Дорога до мами. Пісні з акомпанементом. — Вінниця: Нова книга, 2008. — С. 6.

Найрідніша на світі людина / Сл. і муз. В. Колісніченко // Позакласний час. — №4. — 2016. — С. 11.

Не плачте, мамо / Сл. і муз. Е. Стадника // Душі і серця вічний спів. Ліричні пісні про Україну, про рідний край, про матір, про кохання. — Галич, 2001. — С. 20.

Ой матінко-зоре... / Сл. і муз. Е. Стадника // Душі і серця вічний спів. Ліричні пісні про Україну, про рідний край, про матір, про кохання. — Галич, 2001. — С. 6.

Ой чого ти, мамо, зажурилась? / Сл. і муз. Е. Стадника // Душі і серця вічний спів. Ліричні пісні про Україну, про рідний край, про матір, про кохання. — Галич, 2001. — С. 35.

Осінь для матері / Сл. і муз. Б. Кучера // Кучер Б. У небесах моя любов. — Снятин: Прут Принт, 1997. — С. 10.

Пашкевич А. Мамина вишня. Вокально-хорові твори на слова українських поетів / А. Пашкевич. — Луцьк: Волинська книга, 2008. — 90 с.

Пісні про матір: Пісенник. — Київ: Музична Україна, 1988. — 136 с.

Пісня про матір / Сл. Б. Олійника, муз. І. Поклада // Прохорова Л. Українська естрадна вокальна школа. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів культури і мистецтв III-IV рівнів акредитації. Вид. друге. — Вінниця, 2006. — С. 305.

Подарунок мамі / Сл. М. Ясакової, муз. О. Янушкевича // Янушкевич О., Ясакова М. Дорога до мами. Пісні з акомпанементом. — Вінниця: Нова книга, 2008. — С. 35.

Пригорни мене, мамо / Сл. і муз. А. Недовінчаного // Недовінчаний А. Піснями завітчаний берег. — Полтава, 2008. — С. 20.

Рідна мати моя / Сл. А. Малишка, муз. П. Майбороди // Вокальні твори на слова А. Малишка. — Київ, 1960. — 6 с.

Рідній матусі / Сл. О. Віт, муз. Г. Пилип'юка // Пилип'юк Г. Букет пісень. Пісні. Ч. II. — Косів: Писаний камінь, 2009. — С. 82.

Рідній матусі / Сл. С. Касіянчука, муз. С. Ткачука // Візерунки веселкові. Ліричні пісні Степана Ткачука. — Коломия — 1996. — С. 5.

Росте черешня в мами на городі // Прохорова Л. Українська естрадна вокальна школа. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів культури і мистецтв III-IV рівнів акредитації. Вид. друге / Л. Прохорова. — Вінниця, 2006. — С. 164.

Світлиця / Сл. Б. Стельмаха, муз. І. Білозіра // Українська культура. — № 1. — 1993.

Спасибі, мамо / Сл. М. Годинка, муз. В. Дутчак // Дутчак В. Струни серця. Вибрані пісні / В. Дутчак. — Городенка, 2000. — С. 26.

Спасибі матері / Сл. і муз. А. Недовінчаного // Недовінчаний А. Піснями завітчаний берег. — Полтава, 2008. — С. 23.

Там, де, мамо, ти ходила / Сл. і муз. О. Князького // Князький О. Де небо тримають верхи. Пісні, гімни і марші. — Київ: «Українська Видавнича Спілка», 2013. — С. 64.

Чорнобривці / Сл. М. Сингаївського, муз. М. Верменича // День мами. — Львів, 1995. — С. 163.

Чуєш, мамо? / Сл. М. Ткача, муз. О. Злотника // Музичні вечори. — Випуск № 12. — 1985. — С. 24.

Янушкевич О, Ясакова М. Дорога до мами: Пісні з акомпанементом. — Вінниця, 2008. — 60 с.

Зміст:

— Пісні для жіночого голосу та вокального ансамблю;

— Молитва матері — 6;

— Ой летіли два голубочки — 11;

— Іди сину, лети, соколе — 28.

Репертуар для дітей:

А мати ходить на курган / Сл. Д. Луценка, муз. А. Пашкевича // Пісенник. Збірник пісень для учнів 5-8 класів загальноосвітньої школи. — Тернопіль: Підручники і посібники, 1999. — С. 124.

Багірова В. Пісенний рік навчання. Пісні та вірші, приурочені святкам навчального року, для дошкільнят, школярів, педагогів / В. Багірова. — Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. — 168 с.

Зміст:

— Мамине свято — С.122–136.

Білила мати полотно / Сл. А. Кичинського, муз. В. Лазаренка // Лазаренко В. Дорога до мами. — Тернопіль: Джура, 2002. — С. 12.

Божа Мати, прийди / Сл. о.В. Прийми, муз. Я. Ковалю // Розквітає молитвою душа. — Івано-Франківськ: Лілея НВ, 2006. — С. 15.

Вишивала мама / Сл. В. Багірової, муз. О. Синоверської // Первоцвіт. Пісенник для дітей на слова В. Багірової. — Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2006. — С. 38.

Вишиванка / Сл. С. Грицюка, муз. В. Книша // Книш В., Грицюк С. Дзвінке джерело. Збірник із 120-ти пісень — навчальний посібник для шкіл різного типу, студентів вищих педагогічно-мистецьких закладів та музичних керівників дошкільних дитячих установ. — Київ: Котигорошко, 2000. — С. 17.

Вишиванка / Сл. М. Сингаївського, муз. Я. Ковалю // Коваль Я. Розквітай, Вітчизно. Збірник дитячих пісень. — Галич, 2004. — С. 16.

Гарна ти, матусю / Сл. К. Перелісної, муз. Я. Ковалю // Коваль Я. Барвінкові візерунки. Пісні для дітей молодшого та старшого шкільного віку. — Галич, 2004. — С. 29.

Гарна ти, матусю / Сл. К. Перелісної, муз. Я. Ковалю // Коваль Я. Розквітай, Вітчизно. Збірка дитячих пісень. — Кам'янець-Подільський, 2011. — С. 18.

Дарунок матусі / Сл. С. Грицюка, муз. В. Книша // Книш В., Грицюк С. Дзвінке джерело. Збірник із 120-ти пісень — навчальний посібник для шкіл різного типу, студентів вищих педагогічно-мистецьких закладів та музичних керівників дошкільних дитячих установ. — Київ: Котигорошко, 2000. — С. 14.

До маминого свята / Сл. Т. Мезенцевої, муз. Є Боднарєнка // Боднарєнка Є. Зоряне намисто. Пісенна збірка. — Коломия: Вік, 1996. — С. 14.

Добрий день, матусю-Україно! / Сл. Н. Рубальської, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Барвистий віночок. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. — С. 18.

З святом, мамо / Сл. О. Яхневич, муз. В. Парфенюка // Ми — українські школярі. Збірник пісень для дітей молодшого шкільного віку. — Івано-Франківськ, 1996. — С. 27.

Заспівай мені, мамо / Сл. О. Богачука, муз. В. Верменича // Пісенник. Збірник пісень для учнів 5-8 класів загальноосвітньої школи. — Тернопіль: Підручники і посібники, 1999. — С. 75.

Колискова мамі й землі / Сл. М. Сингаївського, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Барвистий віночок. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. — С. 40.

Мама / Сл. Г. Яковчука, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 105.

Мама / Сл. С. Грицюка, муз. В. Книша // Книш В., Грицюк С. Дзвінке джерело. Збірник із 120-ти пісень — навчальний посібник для шкіл різного типу, студентів вищих педагогічно-мистецьких закладів та музичних керівників дошкільних дитячих установ. — Київ: Котигорошко, 2000. — С. 12.

Мамина вишня / Сл. Д. Луценка, муз. А. Пашкевича // Пісенник. Збірник пісень для учнів 5-8 класів загальноосвітньої школи. — Тернопіль: Підручники і посібники, 1999. — С. 111.

Мамина доня / Сл. Б. Чіпа, муз. О. Злотника // Прохорова Л. Українська естрадна вокальна школа. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів культури і мистецтв III-IV рівнів акредитації. Вид. друге. — Вінниця, 2006. — С. 179.

Мамина казка / Сл. О. Кононенка, муз. О. Жилінського // Червона рута. Пісенник. — Київ: Музична Україна, 1993. — С. 47.

Мамина пісня / Сл. С. Грицюка, муз. В. Книша // Книш В., Грицюк С. Дзвінке джерело. Збірник із 120-ти пісень — навчальний посібник для шкіл різного типу, студентів вищих педагогічно-мистецьких закладів та музичних керівників дошкільних дитячих установ. — Київ: Котигорошко, 2000. — С. 97.

Мамина усмішка / Сл. Н. Грозної, муз. Е. Бриліна // Брилін Е. Збірник пісень для школярів / Е. Брилін. — Вінниця: Нова книга, 2005. — С. 9.

Мамине свято / Сл. С. Грицюка, муз. В. Книша // Книш В., Грицюк С. Дзвінке джерело. Збірник із 120-ти пісень — навчальний посібник для шкіл різного типу, студентів вищих педагогічно-мистецьких закладів та музичних керівників дошкільних дитячих установ. — Київ: Котигорошко, 2000. — С. 16.

Мамине свято / Сл. М. Меденцій, муз. В. Теличка // Кващук В. Пісенний водограй. Пісні для дітей та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. — С. 94.

Мамине свято / Сл. і муз. П. Зуба // Зуб П. Березень. — Чернігів: Чернігівський державний педагогічний університет ім. Т.Г.Шевченка, 2003. — С. 20.

Мамо, весна над садом / Сл. і муз. А. Житкевича // Житкевич А. Я серце в пісню переллю. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. — С. 30.

Мамо, вишня зацвіла / Сл. і муз. А. Житкевича // Житкевич А. Тисяча скрипок. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. — С. 10.

Мамо-мово / Сл. Т. Катрич, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 27.

Мамо, мамо / Сл. С. Макарук, муз. В. Дутчака // Кващук В. Пісенний водограй. Пісні для дітей та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. — С. 106.

Матері / Сл. І. Скульського, муз. О. Ільїва // Ільїв О. Мелодії Покуття. Збірник пісень для молоді. — Снятин: Прут Принт, 2007. — С. 40.

Материнське слово / Сл. В. Крищенко, муз. Є. Боднарєнка // Материнська вагра. — Коломия: «Вік», 1994. — С. 7.

Матерям даруйте доброту / Сл. В. Олійника, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 6.

Матінка рідна моя / Сл. С. Грицюка, муз. В. Книша // Книш В., Грицюк С. Дзвінке джерело. Збірник із 120-ти пісень — навчальний посібник для шкіл різного типу, студентів вищих педагогічно-мистецьких закладів та музичних керівників дошкільних дитячих установ. — Київ: Котигорошко, 2000. — С. 13.

Матінка світу / Сл. К. Перелісної, муз. О. Зозулі // Зозуля О. Співай, сопілочко моя. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. — С. 16.

Матінка світу / Сл. К. Перелісної, муз. А. Гнатишак // Хай радіє душа. Пісні для дітей та молоді / Упоряд. В. Кващук. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. — С. 40.

Матінка моя / Сл. і муз. Л. Соболевської // Соболевська Л. Світ на долоні. Пісні для дітей та юнацтва / Л. Соболевська. — Івано-Франківськ, 2008. — С. 31.

Мати, наша мати! / Сл. М. Підгірянки, муз. Г. Терлецької // Соловейку маленький. Пісні для дітей. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2001. — С. 53.

Матінка світу / Сл. К. Перелісної, муз. А. Гнатишин // Розквітає молитвою душа. — Івано-Франківськ: Лілея НВ, 2006. — С. 12.

Мати / Сл. Г. Савчука, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 15.

Мати / Сл. М. Підгірянки, муз. М. Павлюка // Павлюк М. Серця мого спів. Збірник пісень для дітей та молоді. — Івано-Франківськ: Нова зоря, 1998. — С. 46.

Мати Божа / Сл. Б. Гірського, муз. В. Кочержука // Розквітає молитвою душа. — Івано-Франківськ: Лілея НВ, 2006. — С. 24.

Матусина хустина / Сл. і муз. А. Житкевича // Житкевич А. Я серце в пісню перелю. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. — С. 20.

Матусі / Сл. Л. Зоріної, муз. А. Гнатишак // Кващук В. Пісенний Водограй. Пісні для дітей та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. — С. 44.

Моїй мамі / Сл. М. Кузика, муз. Я. Ковалю // Коваль Я. Розквітай, Вітчизно. Збірка дитячих пісень. — Камя'нець-Подільський, 2011. — С. 21.

Молитва до Матері Божої / Сл. народні, муз. Г. Пилип'юка // Пилип'юк Г. Пісенне джерельце. Пісні. — Косів: Писаний камінь, 2007. — С. 16.

Молитва за маму / Сл. Р. Завадовича, муз. Ю. Савраюка // Музичний керівник. — № 1. — 2017. — С. 50.

Моя мама / Сл. М. Підгірянки, муз. А. Басової // Соловейку маленький. Пісні для дітей. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2001. — С. 41.

Моя мати / Сл. В. Шейка, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 109.

Моїй мамі / Сл. Р. Завадовича, муз. Я. Ковалю // Коваль Я. Квіти вчителям. Пісенна збірка. — Бурштин, 2008. — С. 24.

Научала мати / Сл. Я. Мазура, муз. І. Фіцаловича // Кващук В. Пісенний водограй. Пісні для дітей та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. — С. 90.

Наша мати пшениченька / Сл. Д. Павличка, муз. Б. Фільц // Пісенник. Збірник пісень для учнів 5-8 класів загальноосвітньої школи. — Тернопіль: Підручники і посібники, 1999. — С. 59.

Наша мати / Сл. М. Підгірянки, муз. М. Павлюка // Павлюк М. Серця мого спів. Збірник пісень для дітей та молоді. — Івано-Франківськ: Нова зоря, 1998. — С. 44.

О Мати Божа / Сл. М. Підгірянки, муз. Б. Кудрика // Розквітає молитвою душа. — Івано-Франківськ: Лілея НВ, 2006. — С. 16.

Пісня мамина / Сл. О. Терещенко, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 106.

Пісня для мами / Сл. і муз. Л. Соболевської // Соболевська Л. Світ на долоні. Пісні для дітей та юнацтва / Л. Соболевська. — Івано-Франківськ, 2008. — С. 30.

Пісня про маму / Сл. В. Багірової, муз. О. Синоверської // Первоцвіт. Пісенник для дітей на слова В. Багірової. — Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2006. — С. 34.

Пісня про матір / Сл. і муз. П. Зуба // Зуб П. Ласкавиця. — Чернівці, 2003. — С. 16.

Пісня про матір / Сл. Б. Олійника, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 118.

Пісня матусі / Сл. К. Перелісної., муз. О. Зозулі // Зозуля О. Співай, сопілочко моя. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. — С. 19.

Пісня про матір / Сл. С. Пушика, муз. В. Їжака // Пісенник. Збірник пісень для учнів 5–8 класів загальноосвітньої школи. — Тернопіль: Підручники і посібники, 1999. — С. 46.

Подарунок мамі / Сл. В. Кленца, муз. І. Островерхого // Островерхий І, Кленц В. Заспівай, веселочко! Пісні для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2002. — С. 47.

Прощання з матір'ю / Сл. С. Грицюка, муз. В. Книша // Книш В., Грицюк С. Дзвінке джерело. Збірник із 120-ти пісень — навчальний посібник для шкіл різного типу, студентів вищих педагогічно-мистецьких закладів та музичних керівників дошкільних дитячих установ. — Київ: Котигорошко, 2000. — С. 99.

Руки мами / Сл. Г. Яковчука, муз. М. Ведмедері // Ведмедеря М. Безсмертники цвітуть. Пісні для старшокласників та молоді. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. — С. 102.

Рушничок для мами / Сл. О. Чернобеля, муз. Я. Коваля // Коваль Я. Розквітай, Вітчизно. Збірка дитячих пісень. — Кам'янець-Подільський, 2011. — С. 16.

Салют для мами / Сл. і муз. В. Нестеренка // Музичний керівник. — № 1. — 2017. — С. 48.

Слід Божої Матері / Сл. і муз. А. Житкевича // Житкевич А. Я серце в пісню переллю. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. — С. 118.

Слово «Мама» / Сл. В. Гринько, муз. В. Лепешка // Лепешко В. Співучі чорнобривці. Пісні для дітей початкових класів. Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. — С. 15.

Тільки мама / Сл. Б. Квашнюва, муз. Н. Сергасвої // Музичний керівник. — № 2. — 2017. — С. 52.

Три матусі / Сл. Л. Полтави, муз. В. Якимишина // Якимишин В. Лесиків співаник. Пісні для дітей дошкільного і молодшого шкільного віку. — Вінниця, 2001.— С.60.

У свято матері / Сл. Л. Храпливої, муз. Я. Ковалю // Коваль Я. Розквітай, Вітчизно. Збірка дитячих пісень. — Камя'нець-Подільський, 2011. — С. 19.

Шануйте матерів / Сл. М. Бабій, муз. Я. Бобалік // Промені радості Яни Бобалік. Збірник пісень для дітей шкільного віку. — Івано-Франківськ, 1999. — 100 с.

Шукаю маму / Сл. Г. Білецької, муз. В. Кияниці // Білецька Г. Осінній романс. — Київ, 2007. — С. 50.

Янушкевич О., Ясакова М. Дорога до мами: Пісні з акомпанементом. — Вінниця: Нова книга, 2008. — 60 с.

Зміст:

- Пісні для дитячого голосу;
- Добрий ранок, матусю — 32;
- Подарунок мамі — 35;
- День народження у мами — 38;
- Мама і я — 42;
- Бабусина помічниця — 46;
- Любій матусі — 51.

Поезія і проза:

Грицай О. Наша мати: Вірш // Позакласний час . — № 8. — 2003. — С. 20.

Колискова для мами: Вірші // Позакласний час. — № 4. — 2008. — С. 24.

Кубаєвич П. Матусина мова — душі заповіт: Вірш // Поліття. — № 18. — 1995. — травень.

Лазуренко З. Подарунок для матусі від Ганусі. Вірш // Веснівочка. Збірник поетичних текстів для дошкільних закладів. / Упоряд. М. Вільшук. — Івано-Франківськ, 1994. — С. 30.

Левицька Я. У трьох особах славимо матір: Вірш // Нова Зоря. — № 21. — 2000. — 24 травня.

Не журись, моя ненько...: Вірш // До світла. — № 5. — 2004. — травень. — С. 50-52.

Омельченко О. Добрий день, моя мамо!: Вірш // Жива вода. — № 5. — 1995. — травень.

Підгірянка М. Мати наша, мати! Вірш // Веснівочка. Збірник поетичних текстів для дошкільних закладів. / Упоряд. М. Вільшук. — Івано-Франківськ, 1994. — С. 29.

Підгірянка М. Мати. Вірш // Веснівочка. Збірник поетичних текстів для дошкільних закладів. / Упоряд. М. Вільшук. — Івано-Франківськ, 1994. — С. 30.

Полтава Л. Три матусі. Вірш // Веснівочка. Збірник поетичних текстів для дошкільних закладів. / Упоряд. М. Вільшук. — Івано-Франківськ, 1994. — С. 29.

Рубан Л. Балада про маму: Вірш // Райдуга. — 1981. — № 16.

Сингаївський М. Материна пісня. Роздуми про українську коліскову / М. Сингаївський. — Київ, 1992. — 48 с.

Слово про матір. Репертуарний збірник. — Київ: Мистецтво, 1970. — 155 с.

Фуштор М. Заспівайте мені, моя мамо: Поезії. — Снятин. — 1994. — 71 с.

Чепурна М. У моєї мами. Вірш // Веснівочка. Збірник поетичних текстів для дошкільних закладів / Упоряд. М. Вільшук. — Івано-Франківськ, 1994. — С. 30.

Юзва Р. Мамо: Вірш // Поліття. — 1995. — № 18. — травень.

Юзва Р. Вишивала мама рушники // Поліття. — 1995. — № 18. — травень.

Ющенко О. Любов до матері: Вірш // Позакласний час. — № 4. 2003.

Ющенко О. Серце матері: Вірш // Жива вода. — № 5. — 1995. — травень.

**Г. АНТОНЮК,
О. ПАРХУЦЬ**

«ЛІРИЧНЕ СЕРЦЕ»

***(Рекомендований список літератури та пісень
до 90-ї річниці від дня народження
українського композитора Богдана Юрківа)***

*Івано-Франківськ — мої мрії і сни,
Всім серцем тебе я кохаю.
Івано-Франківськ — місто щастя й весни,
Краса Прикарпатського краю.*

14 квітня 2020 року виповнилося б 90 років від дня народження, відомого шанувальникам української пісні, композитора, Заслуженого працівника культури України Богдана Юрківа, уродженця м. Станіславова (нині Івано-Франківськ).

Композитор написав близько 80-ти пісень. Їх рознесли по світу співаки Д.Гнатюк, А. Мокренко, В. Буймістер, М. Сливоцький, В. Пірус, М. Кривень і ін.

Кожна пісня, написана Б. Юрківим, — це вогник, що зігріває людські душі своїм теплом, добротою, любов'ю. Пісні композитора ліричні, мелодійні, природні, тому їх часто приймають за народні. А це — найвище визнання творчості композитора.

Шляхетний, інтелігентний, добрий, скромний у житті, талановитий у своїй творчості, Богдан Юрків залишив вагомий слід у сучасній українській пісенній культурі.

Вокальні твори:

А сніг паде... / Сл. В. Григорака, муз. Б. Юрківа. — рукопис, 1980.

А Черемош плине / Сл. О. Ангелюка, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 57. — 22 березня. — 1970.

Берізонька / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 34. — 21 березня. — 1970.

Біла казка / Сл. О. Капуляка, муз. Б. Юрківа // На калині мене мати колихала. Співає Михайло Сливоцький / Упоряд. В. Квашук, Г. Політико. — Тернопіль, 1994. — С. 24.

Біла казка / Сл. О. Капуляка, муз. Б. Юрківа — рукопис, 1984.

Було ж тобі не ходити / Сл. Г. Турелик, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — 7 червня. — 1984.

Верховинка / Сл. І. Зінченка, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 121. — 11 жовтня. — 1975.

Вечірній Івано-Франківськ / Сл. Л. Плав'юка, муз. Б. Юрківа // Мій рідний Івано-Франківськ: Збірка пісень. — Івано-Франківськ, 2003. — С. 8.

Вечірній Івано-Франківськ / Сл. Л. Плав'юка, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — 28 лютого. — 1965.

Дар Вітчизни / Сл. Л. Перебийноса, муз. Б. Юрківа // Українська музична газета. — № 1. — 2005. — С. 6.

Де відшукаю тебе? / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 139. — 16 листопада. — 1974.

І журба, і радість / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — 2 серпня. — 1980.

Зоря погасла / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Співає «Росинка». — Івано-Франківськ, 1992. — С. 36.

Зоряна / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // На калині мене мати колихала. Співає Михайло Сливоцький / Упоряд. В. Квашук, Г. Політко. — Тернопіль, 1994. — С. 52.

Зоряна / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Дзвін. — число 7. — 2007. — С. 160.

Зоряна / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Вокальні твори на слова українських поетів. Пушик С. Співають гори. — К., 1985.

Зоряна / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 189. — 26 вересня. — 1970.

Зоряна / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор № 19, від 12 лютого 1972.

Зустріч з сином / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 40. — 23 лютого. — 1975.

Калиновий цвіт / Сл. М. Кубика, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — 18 вересня. — 1982.

Карпатська чічка / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа, обр. Ю.Фейди // Фейда Ю. Співає Михайло Сливоцький у супроводі ІК «Усмішка». — Івано-Франківськ, 2014. — С. 66.

Карпатська чічка / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 15. — 2 лютого. — 1974.

Карпатські смереки «Прощання зі смереками» / Сл. О. Ангелюка, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 24. — 1 лютого. — 1969. — С. 4.

Лист до матері / Сл. М. Луківа, муз. Б. Юрківа, обр. Ю. Фейди // Фейда Ю. Співає Михайло Сливоцький у супроводі ІК «Усмішка». — Івано-Франківськ, 2014.

Лист до матері / Сл. М. Луківа, муз. Б. Юрківа // На калині мене мати колихала. Співає Михайло Сливоцький / Упоряд. В. Кващук, Г.Політико. — Тернопіль: Тарнекс. — 1994. — С. 48.

Любисток / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Дзвін. — число 11-12. — 2007. — С. 176.

Любисток / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Збірник «Новоліття». Творчість молодих. — Ужгород. — 1974.

Любисток / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Пісні з Верховини. — К., 1974.

Любисток / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 140. — 23 листопада. — 1968.

Любов / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 59. — 27 березня. — 1983.

Мамина криниця / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Пісні рідного краю. Збірник пісень. — Івано-Франківськ, 2002. — С. 30.

Матусенька / Сл. С. Григорчука, муз. Б. Юрківа // Савчук В. Пісенний світ школяра: Навчально-методичний посібник. — № 1. — Івано-Франківськ, 2006. — С. 87.

Матусенька / Сл. С. Григорчука, муз. Б. Юрківа // На калині мене мати колихала. Співає Михайло Сливоцький / Упоряд. В. Кващук, Г. Політико. — Тернопіль: Тарнекс, 1994. — С. 8.

Матусенька / Сл. С. Григорчука, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 85. — 16 липня. — 1977.

Місто Каменяра / Сл. Л. Плав'юка, муз. Б. Юрківа // Мій рідний Івано-Франківськ: Збірник пісень. — Івано-Франківськ, 2003. — С. 6.

Називай мене смерічкою / Сл. В. Григорака, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 124. — 16 жовтня. — 1976.

О грай мені, сопілко! / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // На калині мене мати колихала. Співає Михайло Сливоцький / Упоряд. В. Квашук, Г. Політико. — Тернопіль: Тарнекс, 1994. — С. 56.

О грай мені, сопілко! / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 72. — 13 квітня. — 1980.

Ой ти, хлопче мій / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 84. — 17 липня. — 1971.

Перехожа / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 134. — 13 листопада. — 1971.

Пізня осінь / Сл. О. Капуляка, муз. Б. Юрківа — ротопринт, 1977.

Поклик долі / Сл. М. Пітчука, муз. Б. Юрківа // Пісні рідного краю. Збірка пісень. — Івано-Франківськ, 2002. — С. 27.

При потоці / Сл. О. Ангелюка, муз. Б. Юрківа. Жартівлива пісня — ротопринт.

Прийде весна / Сл. В. Григорака, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 33. — 15 березня. — 1980.

Прощання зі смереками (Карпатські смереки) / Сл. О. Ангелюка, муз. Б. Юрківа — рукопис.

Рідне село / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // На калині мене мати колихала. Співає Михайло Сливоцький / Упоряд. В. Квашук, Г. Політико. — Тернопіль: Тарнекс. — 1994. — С. 45.

Рідне село / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 202. — 13 жовтня. — 1974.

Рідне село / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Пісні, романси та арії з репертуару народного артиста України В. Піруса. — Івано-Франківськ, 2004.

Росинка / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Вокальні твори на слова українських поетів. Пушик С. Співають гори. — К., 1985.

Росинка / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — № 148. — 30 липня. — 1972.

Росинка / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Райдуга, 1981, № 12.

Росинка / Сл. С. Пушика, муз. Б. Юрківа // Співає «Росинка». — Івано-Франківськ, 1992.

Слово про матір / Сл. М. Луківа, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — 20 травня. — 1984.

Смерічка / Сл. М. Карпенка, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 16. — 7 лютого. — 1970.

Сопілочка лунко грає / Сл. В. Григорака, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 22. — 18 лютого. — 1978.

Спогад / Сл. О. Капуляка, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — 17 вересня. — 1989.

Струни пам'яті / Сл. О. Капуляка, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 55. — 9 травня. — 1981.

Ти до мене лети / Сл. М. Пітчука, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — 8 травня. — 1988.

У поля вечірні / Сл. М. Кубика, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. Станіславів.

Уклоняюсь піснею тобі / Сл. І. Перебийноса, муз. Б. Юрківа, обр. П. Чоловського та І. Мацелюха // Уклоняюсь піснею тобі. Збірник пісень. — Івано-Франківськ, 2000. — С. 17.

Хустинка / Сл. Р. Юзви, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 7. — 15 січня. — 1967.

Царівна гір / Сл. Й. Присяжнюка, муз. Б. Юрківа — рукопис, 22.06.1997.

Юрків Б. А Черемош плине...: Збірка пісень. — Тернопіль, 2000. — 64 с.

Зміст:

- Вставай, Україно, вставай;
- Вечірній Івано-Франківськ;
- Рідне село;
- Верховинка;
- Зустріч з сином;
- Найдорожча моя берегине;
- Перехожа;
- Берізонька;
- Пісня хризантема;
- Біла казка;

- Зоря погасла;
- Зоряна;
- Матусенька;
- Любов;
- Спогад;
- А Черемош плине;
- Сопілочка лунко грає;
- Журба і радість;
- Мамина криниця;
- Уклоняюсь піснею;
- Чарівниця;
- Любисток;
- Росинка;
- Царівна гір.

Юрків Б. Щасливий край — мої Карпати / Сл. О. Ангелюка, муз. Б. Юрківа // Комсомольський прапор. — № 114. — 17 вересня. — 1987.

Щасливий край — мої Карпати / Сл. О. Ангелюка, муз. Б. Юрківа — Рукопис.

Я бачила, як плакали жита / Сл. Т. Нещерет, муз. Б. Юрківа // Вокальні твори на слова Т. Нещерет. Застріяна Хортиця. Пісні та романси. — К., 2005. — С. 18.

Я бачила, як плакали жита / Сл. Т. Нещерет, муз. Б. Юрківа // Прикарпатська правда. — 23 лютого. — 1988.

Публікації у пресі:

Боєчко Ю. «Заспівай мені пісню, Богдане!» / Ю.Боєчко // Нова Зоря. — № 15- 16. — 6 квітня. — 2007. — С. 8.

Головатий М. Богдан Юрків // Юзва Р. Світи, моя любове, Україно. Пісні / Р. Юзва. — Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2011. — 208 с.

Дар Вітчизни // Українська музична газета. — № 1. — 2005. — С. 6.

Зоря погасла // Нова Зоря. — № 17. — 11 серпня. — 2011.

Капуляк О. «А Черемош плине...» / О. Капуляк // Прикарпатська правда. — 22 квітня. — 1990.

Кубик М. Дарунок людям / М. Кубик // Прикарпатська правда. — № 72. — 13 квітня. — 1980. — С. 4.

Мірчук С. Весняні пісні Богдана / С. Мірчук // Західний кур'єр. — № 20. — 19 травня. — 2000.

Пушик С. Ліричне серце / С. Пушик // Вперед. — № 47. — 19 квітня. — 1990.

Юзва Р. Піснею покликані / Р. Юзва // Юрків Б. А Черемош плине. Збірник пісень. — Тернопіль, 2000. — С. 3.

Юсип Д. Голосом пісні і любові / Д. Юсип // Комсомольський прапор. — 14 квітня. — 1990.

Ярош Я. Зачаруй мене, звіздарю... / Я. Ярош // Прикарпатська правда. — № 211. — 28 жовтня. — 1973.

Ярош Я. Звіздар в саду пісень / Я. Ярош // Комсомольський прапор. — № 45. — 12 квітня. — 1980. — С. 3.

Ярош Я. Сій жито і пісню пиши / Я. Ярош // Комсомольський прапор. — № 148. — 9 грудня. — 1978. — С. 4.

ЗМІСТ

Любов Гринюк. «Любов єднає нас» (Сценарій розважально-ігрової програми).....	3
Вікторія Думін. «Барви осінні» (Сценарій дитячої ігрової програми).....	6
Віра Абрам. «Стежками біблій» (Ігровий конкурс для дітей віком від 7 до 14 років)	10
Ніна Радухівська. «Гарна Я» (Жартівлива ігрова програма)	14
Богородчанський РПК. Сценарій «Шоу палюшок».....	17
Галина Фернюк, Любов Юрчук. «Осінь симфонія» (Сценарій молодіжної конкурсно-ігрової програми)	23
Назарій Скоматчук. «Джаст-релакс»(молодіжно-розважальна програма)	26
Ірина Лисюк. «Скарби чарівної торбини»(Сценарій розважально-ігрової програми для дітей середнього шкільного віку)	28
Христина Терлецька. «Туристичний трансфер країнами» (Пізнавально-розважальна програма для молоді).....	33
Світлана Петрів, Лілія Мина. «Веселенькі посиденьки» (Сценарій ігрової програми)	37
Будинок культури м. Яремче. «Шевченкове святеє слово...» (Сценарій народного віче з нагоди 205-ї річниці від дня народження Т. Г. Шевченка).....	40
Богородчанський РПК. «ЛЮБОВ, ЩО РОЗІЙШЛАСЯ СНОМ» (Сценарій драми-концерту)	45
Богородчанський РПК. «Славетний син великого народу, великий син великої землі» (Сценарій літературно-мистецького свята)	55
Іванна Доля. Творча зустріч з композитором, Народним артистом України — Остапом Гавришем	61
Іванна Доля, Василь Олексюк. Сценарій творчого вечора героя України, Лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка, поета, перекладача, літературознавця Дмитра Павличка	68
Будинок культури м. Яремче. «Котилася писаночка» (Сценарій I-регіонального фольклорно-етнографічного фестивалю)	77
Іванна Доля. «З Господом у серці» (Сценарій урочистої академії, присвяченої 30-ти річчю легалізації Української греко-католицької церкви)	81
Дарія Півторак. Інструктивно-методичний лист щодо формування гендерної культури клубними установами.....	92
Світлана Лещинин. «Ігор Йосипович Білозір» (1955 — 2000) (65-річчю з дня народження та 20-річчю смерті ігора Білозіра присвячується).....	100
Антонюк Г. Д., Пархуць О. М. «Пісня для мами» (рекомендований список пісень та поезій до Дня матері)	104
Г. Антонюк, О. Пархуць. «Ліричне серце» (рекомендований список літератури та пісень до 90-ї річниці від дня народження українського композитора Богдана Юрківа	116

Інформаційний бюлетень

ПЕРВОЦВІТ

Випуск № 48

Відповідальні за випуск:

*Анатолій Залищук,
Валентина Яковичина,
Дарія Півторак*

Комп'ютерна верстка:

Віра Возняк

Підписано до друку __.03.2020.

Формат 60x84/16. Папір офсетний. Друк офсетний.

Гарнітура «Times». Умовн. друк. арк.7,21.

Наклад 70 прим. Зам. № __.

Видавництво «Місто НВ»

76000, м. Івано-Франківськ, вул. Чорновола, 23,
тел.: (0342) 55-94-93.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ІФ № 9 від 02.02.2001 року

Віддруковано: Друкарня «Місто НВ»

76000, м. Івано-Франківськ, вул. Чорновола, 23.

